СЕРЕДА, 22 СЕРПНЯ 2007 РОКУ ■ № 149 (4149)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Інформацію про наші озброєння перевірять європейські військові інспектори

Іноземні військові інспектори в рамках Договору про звичайні збройні сили в Європі приступили до перевірки, чи відповідає дійсності надана Україною інформація про наявну в нас зброю. Учора багатонаціональна група місії спостережного польоту Швеції, Латвії і Хорватії, яку очолює представник верифікаційної структури Королівства Швеція Ларс Олаф Йохансон, зробила аерофотознімки, які по завершенні місії зіставлять з даними, наданими українською стороною. У ході перевірки на літаку спостереження вони пролетять над територією України близько 2 000 км.

Як повідомляє прес-служба нашого Міністерства оборони, у свою чергу, група українських інспекторів на чолі з заступником начальника управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України полковником Анатолієм Лойшиним у період з 20 по 30 серпня проінспектує об'єкти контролю збройних сил Республіки Болгарії та Грецької Республіки.

Надзвичайно пожежонебезпечно

У Херсонській області лютують лісові пожежі. Горить ліс у Миколаївській області. Заповідна Хортиця практично перетворилася на попелище. Загоряння майстерень на наземній території шахти «Ломоватська» поставило під загрозу життя 66 гірників. У Донецькій області минулої вночі горів коксохімічний завод. Не залишилися без роботи і пожежники столиці. Вони боролися одразу з декількома великими пожежами. Зокрема, на речовому ринку біля метро Харківська. Причини подій — різні. Главу МНС Нестора Шуфрича відкликали з відпустки.

(Подробиці про приборкання стихії читайте на 5-й стор.).

Жиліну життя в жилу

У Сергія Жиліна, генерального директора агрофірми «Шишацька», нині гаряча пора. Хоча у доброго хазяїна, що ходить біля землі, іншу спробуй знайди. Господарство спеціалізується на тваринництві, вирощуванні зернових культур, цукрових буряків. Тож земельки у Сергія Вікторовича доволі — вісім тисяч гектарів. І з них дві тисячі йде під цукровий буряк.

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімку: механізатор Микола Шкільнюк обдивляється свій реманент.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Усе — в синьо-жовтих кольорах

75 державних прапорів майорітиме під час відзначення 16-ї річниці незалежності України на території тритисячного селища Дунаївці на Хмельниччині. Про це подбала місцева рада, яку четвертий термін очолює Анатолій Кухаренко. Тутешня громада —полінаціональна і поліконфесійна — демонструє зразки справжнього порозуміння та толерантності. Рівень життя у селищі значно вищий порівняно з іншими населеними пунктами району. Тож люди зізнаються, що відчувають справжнє піднесення та радість з приводу свята, **повідомляє наш хмельницький кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

(Продовження теми на 7-й стор.).

Восьмикласник Петро Григоряк — герой-рятувальник

Хлопець із села Іспас Вижницького району Чернівецької області — учасник Всеукраїнської акції «Герой-рятувальник року». Він отримає нагороду МНС після того, як врятував шестирічну односельчанку. Коли в дівчинки вода забрала рятувальний круг і вона почала тонути в гірському Черемоші, Петро, не роздумуючи, кинувся на допомогу. Йому вдалося витягти дівчинку на поверхню. А потім, схопившись за кущі, що нависали над річкою, утримував доти, доки на допомогу не прибігли односельчани. У селі хлопця вважають героєм. Такої само думки еменесники. А сам восьмикласник за такого себе не має, каже, що про страх навіть не думав, **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

Студенти «здали» викладачів

Кандидат біологічних наук, старший викладач Ніжинського держуніверситету ім. М. Гоголя отримала чотири роки позбавлення волі з випробувальним терміном два роки за вимагання та отримання хабара у сумі 700 гривень від 14 студентів-заочників за залік. На черзі ще один гучний суд над завідувачем відділення Чернігівського радіомеханічного технікуму. Будучи членом приймальної комісії, чоловік узяв 13,5 тисячі гривень хабарів, **повідомляє наш чернігівський кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ У Каховці на Херсонщині створять спільне українсько-китайське підприємство машинобудування.

■ Регіональний ландшафтний парк «Прип'ять-Стохід», що на Волині, отримав статус національного.

■ Полтавське підприємство «Аерокоптер» випустило двадцятий вертоліт.

■ Податківці Буковини розшукали фальсифікатора горілчаних виробів, який три роки переховувався від слідства.

■ Закарпатські митники перешкодили перевізникам «омолодити» свої туристичні автобуси.

70 презентацій за три дні

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: директор компанії «А. Е. L» з виробництва аудіолітератури демонструє новинки — книжки, записані у форматі mp3 голосами авторів.

Учора у Центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім» відкрилася третя Київська міжнародна книжкова виставка-ярмарок. Її організаторами є Державний комітет телебачення і радіомовлення та відкрите акціонерне товариство «Укркнига». Згідно з розпорядженням уряду, виставка відбуватиметься щороку. «Державний рівень опікування цим книжковим ярмарком зумовлений прагненням організувати в країні виставку, яка б з кожним роком об'єднувала вітчизняних та зарубіжних видавців, а також сприяла популяризації української книги. Книжковий ярмарок має поступово набрати потужності міжнародних виставкових заходів європейського рівня, які мають високий авторитет», — зазначив у вітальному слові віце-прем'єр міністр України Дмитро Табачник.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Наша доля — фуфайки та кирзові чоботи?

Прожитковий мінімум нині десь у межах п'ятисот гривень. Цікаво, хто і за якими критеріями його обчислював?.. Адже людині необхідно не тільки їсти, а й, елементарно, вдягатися та взуватися, не кажучи вже про лікування, благоустрій житла та духовні потреби. Що — купуватимемо одяг один раз на десять років, повернімося до фуфайок та кирзових чобіт, а голови прикриємо сукняними хустками?.. Тоді чому наше керівництво переодягається по п'ять разів на день?! Адже вони, коли рвалися до влади, так просили, щоб за них проголосували, а тепер забули, кому зобов'язані...

В. БАПЧЕЄВА.

Гончарівка
Сватівського району
Луганської області.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Фінансування планують збільшити, а якість медичних послуг — покращити

Комітет з питань охорони здоров'я оприлюднив звіт про свою діяльність. Упродовж п'ятого скликання його представники зосереджувалися на підготовці та аналізі проектів законів, що стосуються регулювання актуальних проблем у сфері охорони здоров'я населення, а також на посиленні парламентського контролю за виконанням відповідних законів та інших нормативних актів.

За звітний період комітетом підготовлено і винесено на розгляд 28 законопроектів, з яких десять прийнято в цілому. Відбулося чотири комітетські слухання, два семінари, три «круглі столи». На 31-му засіданні розглянуто 153 питання. З них 13 — присвячено контролю за виконанням чинного законодавства. Члени комітету надали вичерпні відповіді на майже чотири сотні листів і звернень від громадян, підприємств, установ та організацій.

Проте основним здобутком у Комітеті з питань охорони здоров'я вважають затвердження загальнодержавної програми протидії захворюванню на туберкульоз у 2007—2011 роках, згідно з якою визначено комплекс заходів медичного, соціального, матеріально-технічного і фінансового забезпечення у боротьбі з недугою.

Не менш важливий і прийнятий парламентом закон «Про дитяче харчування», яким визначено стратегічні загальнодержавні пріоритети у сфері забезпечення немовлят та дітей раннього віку високоякісними і безпечними продуктами. У рамках програми адаптації законодавства України до вимог європейського законодавства і Світової організації торгівлі прийнято зміни до закону про лікарські засоби, спрямовані на забезпечення захисту інформації, що надається під час реєстрації лікарського засобу та відповідних прав інтелектуальної власності.

Правові та організаційні засади державної політики щодо обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів урегульовано новою редакцію відповідного закону. А також установлено порядок державного контролю, повноваження органів виконавчої влади, права та обов'язки фізичних і юридичних осіб у сфері обігу перелічених засобів.

Важливим етапом роботи комітету, на думку народних депутатів, є ратифікована парламентом угода (у формі обміну нотами) між нашим урядом та урядом Кореї про реалізацію проекту створення телемедичної мережі міста Києва. Так, Україна отримає мільйон доларів грантової допомоги на покращення стану матеріально-технічної бази медичних закладів столиці.

З подання представників комітету парламент прийняв зміни до закону про захист населення від інфекційних хвороб, спрямований насамперед на удосконалення системи забезпечення населення антирабічними препаратами. Особливу роль відіграв закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо вдосконалення застосування методів профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та лікарських засобів і заняття народною медициною. Він, зокрема, встановлює адміністративну відповідальність за незаконне заняття цілительством.

Згідно з прийнятими змінами до основ законодавства про охорону здоров'я, медичним працівникам і пенсіонерам із їх числа, які проживають і працюють у сільській місцевості, передбачено пільги з оплати житлово-комунальних послуг. На рахунку членів комітету з питань охорони здоров'я також урегулювання питання розмежування посад заступника міністра охорони здоров'я та головного державного інспектора з контролю якості лікарських засобів, а також зміна порядку призначення на посаду та звільнення з неї останнього.

Крім того, за висновком комітету, парламентом ухвалено рішення про прийняття за основу двох проектів змін до закону про захист населення від інфекційних хвороб та основ законодавства про охорону здоров'я (щодо встановлення працівникам сімейної медицини додаткової відпустки).

На розгляд парламенту в першому читанні внесено проект закону про фінансування та медичне страхування. Він спрямований на реалізацію конституційного права громадян щодо медичного страхування та на безплатне надання лікарської допомоги, а також на вирішення важливої у соціальному й економічному плані проблеми реформування організаційно-правових засад функціонування системи охорони здоров'я.

Протягом звітного періоду підготовлено також пропозиції до 50 законопроектів, з опрацювання яких комітет не є головним. Завдяки цьому видатки на охорону здоров'я у бюджеті на нинішній рік збільшено на мільярд гривень, а також передбачено виділення державних 54,4 мільйона гривень на придбання радіохірургічного апарата — гамма-ніж.

Серед інших здобутків роботи комітету — створена за ініціативою народних депутатів дорадча рада при комітеті, до складу якої увійшли регіональні керівники охорони здоров'я, наукові працівники, представники громадських організацій. Мета її діяльності — забезпечення права участі широких кіл медичної громадськості в процесах реформування національної системи охорони здоров'я та вдосконалення законодавства в цій сфері.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

■ ВИБОРИ-2007

Суд зобов'язав ЦВК визначити порядок голосування вдома

У Сімферополі різні політичні партії одночасно провели мітинги біля Генерального консульства Російської Федерації та біля Верховної Ради Автономної Республіки Крим з вимогою надання російського громадянства всім людям колишніх союзних республік, які опинилися тут не з власної волі після 1991 року.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Окружний адміністративний суд Києва зобов'язав Центральну виборчу комісію визначити порядок підтвердження незадтності виборця самостійно пересуватися і голосувати на виборчій дільниці. Таке рішення ухвалено згідно з позовами Блоку Юлії Тимошенко і блоку «Наша Україна—Народна самооборона».

— На жаль, як і попередні рішення цього суду, що стосуються реєстрації БЮТ, це рішення довіри не викликає, — прокоментував ситуацію представник Партії регіонів у ЦВК Владислав Забарський.

За його словами, територіальні комісії наділені достатніми повноваженнями для перевірки обґрунтованості заяв. На думку Владислава Забарського, «жодних підстав для того, щоб скористатися голосуванням удома з метою фальсифікації, бути не може». За його даними, якщо вказані вимоги стануть жорсткішими, близько двох мільйонів виборців не зможуть висловити свою політичну позицію вдома.

***

Спостерігачі від Національного демократичного інституту (штаб-квартира у Вашингтоні) відзначають регрес в українському виборчому законодавстві.

Проаналізувавши політичну ситуацію та настрої наших виборців, представники міжнародної делегації дійшли висновку, що виборча кампанія в Україні проходить прозоро та демократично. Водночас спостерігачі констатують серйозні недоліки закону про вибори. Вони застерігають, що нові норми закону про голосування вдома та реєстрація державною прикордонною службою виборців, які виїжджають за межі країни, можуть призвести до фальсифікацій та хаосу під час парламентських виборів.

***

Центральна виборча комісія відмовила в реєстрації ще 295 ініціативним групам стосовно проведення всеукраїнського референдуму. За відповідне рішення проголосували 10 із 14 членів ЦВК. Підстави для відмови — ті самі, що й минулого разу: невідповідність питань, винесених на референдум, Конституції України.

Водночас на засіданні ЦВК зареєструвала передвиборний список Всеукраїнського об'єднання «Свобода», попередньо повторно відмовивши в реєстрації трьом з його кандидатів. Також зареєстровано уповноважених керівників Комуністичної партії в територіальних виборчих округах і затверджено порядок розподілу керівних посад у дільничних виборчих комісіях.

Окрім цього, ЦВК зареєструвала спостерігачів від ОБСЄ, Міжнародного республіканського інституту і Міжнародної громадської організації «За справедливі вибори» у кількості, відповідно, 63, 2, 40 осіб.

***

Центральна виборча комісія спрямувала скаргу СПУ про незаконну агітацію з боку «НУ—НС» до Міністерства внутрішніх справ. За відповідне рішення проголосували вісім із 14 членів ЦВК. До проекту рішення на пропозицію Михайла Охендовського було додано розділ, яким скарга залишається без розгляду по суті для проведення розслідування.

***

Управління Служби безпеки України створило для киян телефонну лінію довіри на час виборчої кампанії до Верховної Ради. Це зроблено для оперативного інформування СБУ про можливі факти порушення виборчих прав киян, забезпечення законності, прозорості й відкритості виборчого процесу.

Номер «гарячої лінії» (044) 253-16-56.

***

Сучасні політики першого ешелону мало чим відрізняються один від одного, вважає представник Партії регіонів Борис Колесников. Практично всі вони, на його думку, вихованці кучмівського режиму. «Тому нашій команді було б цікаво подивитися на закон про люстрацію», — заявляє політик.

Окрім того, особливо популярною темою нині він називає скасування недоторканності. Каже, що особисто голосуватиме за такий законопроект, хоча передбачає, що це буде «останній цвях у кришку труни демократії».

— Я за скасування депутатської і президентської недоторканності, — заявив Борис Колесников. — Але в нашій країні, з нашим рівнем Генеральної прокуратури, МВС та інших контролюючих організацій, ми передамо всю владу правоохоронним органам.

* * *

Підтримати Партію регіонів на позачергових парламентських виборах готові 33 відсотки виборців. На другому місці Блок Юлії Тимошенко — 18,3 відсотка. Третє місце посів блок «Наша Україна—Народна самооборона» — 18 відсотків. На четвертому і п'ятому місцях опинилися Комуністична партія та Блок Литвина — 5 та 3,4 відсотка, відповідно.

Хоча, за прогнозами, шанси БЮТу й «Нашої України—Народної самооборони» майже однакові, друге місце посяде Юлія Тимошенко, прогнозує керівник фірми «ЮСС» Олександр Вишняк. А от «нашоукраїнцям» дісталося на горіхи. Адже головне гасло їхньої передвиборної кампанії: «Скасуємо депутатську недоторканність» — неактуальне, бо не входить до десятки проблем, що найбільше турбують виборців. Загалом ці вибори не схожі на попередні, переконаний Олександр Вишняк. За його словами, політична спільнота стає більш законсервованою. За прогнозами експертів у нинішній виборчій кампанії участь братиме 10—15 політичних партій.

Відтак, частка голосів виборців, розсіяних між дрібними партіями, які не подолали тривідсотковий бар'єр, буде меншою. Внаслідок такого розвитку подій переможці виборів отримають менші коефіцієнти.

Від Говерли до Світязя

В Ківерцівському районі Волині перебувала делегація Рахівського району Закарпатської області на чолі з головою районної ради Іваном Сурмачевським. До делегації, окрім депутатів районної ради, входили також голови окремих сільських рад.

Співпраця двох районів розпочалася 13 липня 2007 року, коли делегація Ківерцівської районної ради відвідала Рахівщину, і на найвищій горі України Говерлі було підписано договір про співробітництво. Гості із Закарпаття взяли участь у роботі сесії Ківерцівської районної ради, ознайомилися з роботою місцевих підприємств і Озерської сільської ради, з історичними пам'ятками області, відвідали музей Волинської ікони. Вони відпочили на озері Світязь, яке є найглибшим в Україні.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

А в «електорату» голова тріщить

Зірвали сесію, бо гроші не поділили

Не тільки грози й буревії пронеслися на початку серпня Черкащиною. В області «заштормило» політичне життя. Вперше за часи діяльності обласної ради її депутати свідомо зірвали проведення чергової сесії. До того ж соціальної: на порядку денному стояло питання про внесення змін до обласного бюджету на 2007 рік. Депутати мали обговорити й розподілити 8 мільйонів 870 тисяч гривень, які надійшли від перевиконання дохідної частини бюджету, а також субвенції з Києва — 321 тис. грн. на соціальну допомогу дітям. Планувалося визначитися з 1,7 млн. гривень, передбачених на соціально-економічний розвиток краю. Однак через протистояння між фракціями «Нашої України», частини БЮТу та соціалістами з регіоналами сесія не відбулася.

Емоціями дах не полатаєш

Зірвана сесія обласної ради не додала авторитету жодній із політичних сил. В останні дні літа, коли кожна година дорога, щоб підготуватися до осінньо-зимового періоду, заклади охорони здоров'я, школи, соціальні інтернати та притулки залишилися без коштів, котрі негайно повинні були направити їм депутати. Після перенесених Черкащиною кількох ударів стихії це особливо актуально. Буревії пошкодили шляхи, будинки, покрівлі лікарень, шкіл, дошкільних закладів, знесли вирощене людьми на присадибних ділянках. Тривожаться батьки учнів: до першого вересня залишилися лічені дні, а не скрізь ще відремонтовані після гроз та вітровіїв приміщення шкіл. Жаль, що навіть ці обставини не похитнули непримиренної впевненості депутатів обласної ради. Кожного у своїй правоті.

Після закриття сесії, що так і не відбулася, майже всі фракції облради навперебій закликали журналістів на свої прес-конференції. Сумно і нудно було слухати промовисті виступи і нашоукраїнців, і бютівців, і соціалістів, і регіоналів. В емоційних коментарях про своїх опонентів, про «підводні» течії і чиїсь «змови», про зрадників і перебіжчиків вчувався подих вересневих виборів. Це вже все було. Невже йдемо по другому колу? А може, й по-третьому, десятому... Недарма незабутній класик сказав: «Нудно на цьому світі, панове!»

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Конституційний референдум одразу після виборів проводити недоцільно

Прем'єр-міністр Віктор Янукович не проти проведення конституційного референдуму, але вважає, що перед тим як ініціювати цей захід, необхідно створити робочу групу з представників різних політичних сил і гілок влади.

— Для того, щоб проводити референдум, — зазначив він під час візиту в Чернігів, — спочатку треба, щоб головні політичні сили провели між собою консультації. Референдум, якщо він відбудеться, має сприяти об'єднанню України та вирішенню болючих питань, які є в державі. Над цим треба попрацювати.

Водночас **Віктор Янукович вважає, що проводити референдум одразу після виборів недоцільно, оскільки це може призвести до політичної та економічної нестабільності в країні.**

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ **ФОТОФАКТ**

Лідер ВГО «Громадянська кампанія «Пора» Андрій Юсов і голова фонду «Антикорупція» Борис Пенчук (на знімку зліва направо) у Житомирському прес-клубі реформ презентували книги про донецьку та кримську мафію, а також про підготовку книг на цю само тематику по інших регіонах.

Фото Олексія КАВУНА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Повноваження доведеться повернути?

Господарський суд Одеської області, розглянувши позовну заяву обласної прокуратури до обласної ради, задовольнив вимоги і визнав рішення сесії обласної ради від 23 лютого незаконними. Суд ухвалив скасувати рішення сесії обласної ради.

Йдеться про те, що депутати, які представляють коаліцію Партії регіонів і соціалістичної, а їй належить більшість, проголосували за повернення облраді раніше делегованих облдержадміністрації повноважень. Їх виконання було доручено постійним комісіям облради.

На думку депутатів, право місцевих рад самостійно розпоряджатися наданими їм Законом "Про місцеве самоврядування в Україні» повноваженнями зафіксовано в Європейській хартії місцевого і регіонального самоврядування, котру було ратифіковано Україною 1997 року.

Виступаючи на сесії у лютому нинішнього року, голова облради Микола Скорик заявив, що, не маючи повноважень, зокрема з бюджетних, земельних і інших питань, депутати практично позбавлені можливості виконувати свої передвиборні програми.

Прокуратура Одеської області внесла протест на рішення сесії облради. Протест прокурора депутати відхилили на підставі того, що постійні комісії вже почали виконувати повноваження, раніше надані облдержадміністрації.

Обласна рада подала апеляційну скаргу. **На думку депутатського корпусу, спір між облдержадміністрацією й обласною радою має розглядати не господарський, а адміністративний суд.**

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Державні закупівлі: на часі законодавчі зміни

Промисловці і підприємці вже давно виступають за законодавчі зміни у сфері державних закупівель. Про це, зокрема, йшлося під час першого засідання нещодавно створеної громадської ради при Міністерстві економіки.

Головні пропозиції промислової спільноти — спростити процес закупівель, налагодити дієвий державний та громадський контроль за цими процесами і посилити відповідальність держслужбовців за результати закупівель. За словами міністра економіки Анатолія Кінаха, ситуація вимагає якнайшвидшого вирішення на законодавчому рівні. «Система державних закупівель негайно потребує нового закону. Поки він розробляється та приймається, нашим завданням залишається усунути невизначеність та мінімізувати втрати», — наголосив міністр економіки.

Новий закон покликаний стабілізувати діяльність суб'єктів державного сектору економіки, підвищити рівень конкуренції, розширити інформаційний простір державних закупівель і, як результат, — ефективно та раціонально використовувати державні кошти на закупівлю на конкурентних засадах, а також запобігти можливим зловживанням у цій сфері.

Під час засідання директор Інституту економічних досліджень та політичних консультацій Ігор Бураковський виступив з ретельним аналізом системи державних закупівель у країні та запропонував проект оптимальної системи її вдосконалення. У документі передбачено концентрацію основних регуляторних та контролюючих функцій в єдиному органі центральної виконавчої влади — Агентстві з питань державних закупівель під контролем Кабінету Міністрів, який при цьому взаємодіятиме з іншими органами влади, насамперед з Антимонопольним комітетом, Рахунковою палатою, правоохоронними органами.

Директор Інституту економічних досліджень та політичних консультацій, співголова робочої групи громадської ради при Міністерстві економіки Ігор Бураковський:

— Ситуація у сфері державних закупівель залишається невизначеною та конфліктною, причому всі учасники цього процесу відзначають його неефективність та наявність численних зловживань. Ринок державних закупівель є досить значним — майже 120 мільярдів гривень, і проблеми, що виникають на ньому, позначаються на стані багатьох сфер економіки. Основні проблеми стосуються передусім правової та інституційної бази системи державних закупівель.

Головними органами у системі державних закупівель є Антимонопольний комітет України (уповноважений орган), міжвідомча комісія з питань державних закупівель та Тендерна палата. Фактично відбулося розпорошення функцій методологічного забезпечення та організації закупівель, моніторингу та контролю не тільки між названими органами, а й між Державним казначейством, Рахунковою палатою та низкою державних структур.

До того ж існує велика кількість неврегульованих процедурних питань, наприклад: механізм міжвідомчої кооперації, процедура подачі та розгляду скарг з приводу порушень у системі державних закупівель; відсутня єдина інформаційна система організації тендерів та оприлюднення інформації по них тощо. Слід окремо зазначити, що участь у торгах передбачає внесення учасником численних платежів, причому доцільність багатьох з них є досить сумнівною. Величина таких платежів зумовлює подорожчання наданих товарів та послуг або обмежує коло потенційних учасників, бо не всі компанії готові до відповідних платежів.

Ще одне питання, що потребує розв'язання, — закупівлі, які здійснюються державними підприємствами. Як свідчить міжнародна практика, зокрема досвід ЄС, дія законодавства про державні закупівлі поширюється виключно на ті підприємства, які надають суспільно важливі послуги (транспорт, водопостачання, телекомунікації, енергетика).

Перелік проблем можна продовжувати, як і наводити численні приклади зловживань. В цілому можна зробити висновок про те, що система державних закупівель потребує докорінного реформування, передовсім, шляхом внесення відповідних змін до законодавства та нормативних актів, які визначають самі засади державних закупівель. Для цього необхідно розробити новий закон про державні закупівлі, що враховував би міжнародний досвід та закладав такі процедури та механізми, які забезпечували б прозорість та ефективність функціонування системи державних закупівель. Очевидно, що такий закон повинен мати наступні складові.

Державні закупівлі мають бути винятково функцією держави. При цьому вони мають забезпечувати максимально ефективне витрачання бюджетних коштів (оптимальне співвідношення «ціна—якість» товару або послуги).

Дія закону має поширюватись виключно на кошти бюджетів всіх рівнів, які витрачаються розпорядниками бюджетних коштів (у тому числі і державними підприємствами виключно в частині бюджетних коштів), та закупівлі тих державних підприємств, що випускають продукцію, яка має суспільно важливе значення (наприклад, спеціалізоване медичне обладнання, ліки тощо). Управління процесом державних закупівель має бути покладено на органи виконавчої влади. На нашу думку, доцільно створити окремий центральний орган виконавчої влади — Агентство з питань державних закупівель, безпосередньо підпорядкований Кабінету Міністрів, на який покласти наступні функції:

методологічну — затвердження тендерної документації, правила та умови тендерних процедур, ведення єдиного веб-сайту, на якому буде розміщена вся інформація з приводу процедури державних закупівель, результатів торгів тощо;

організаційну — організація тендерів, зокрема шляхом створення системи електронних торгів;

моніторингу — збирання та накопичення інформації з результатів торгів, офіційне оприлюднення їх результатів у друкованому виданні та на відповідному сайті.

Усі критерії вибору та прийняття рішень мають бути чітко прописані у законі для того, щоб мінімізувати вплив суб'єктивних чинників. Зовнішній контроль за процесом державних закупівель має здійснюватися Кабінетом Міністрів та Верховною Радою в рамках їх повноважень.

Громадський контроль за процесом державних закупівель має здійснюватися через присутність у складі тендерних комітетів незалежних представників, в тому числі й від громадських організацій. Прозорість державних закупівель має забезпечуватися шляхом вільного і безоплатного доступу до інформації про участь у торгах та по результатах проведених торгів, яка офіційно оприлюднюється агентством.

Людмила ВОЛОДИМИРСЬКА.

■ ОФІЦІЙНО

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Всеукраїнського об'єднання "Свобода".

Реквізити цього рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Всеукраїнського об'єднання "Свобода".

Код отримувача за ЄДРПОУ: 00013215.

Банк отримувача: Київська міська філія АКБ "Акціонерно-комерційний банк соціального розвитку".

Код банку отримувача: 322012.

Рахунок отримувача: № 26414010675943".

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду «Блоку Юлії Тимошенко».

Реквізити цього рахунку:

Отримувач: виборчий фонд «Блок Юлії Тимошенко».

Код отримувача за ЄДРПОУ: 20069956.

Банк отримувача: АБ «Брокбізнесбанк».

Код банку отримувача: 300249.

Рахунок отримувача: № 264140431800».

НОВИНИ

СЕРЕДА, 22 СЕРПНЯ 2007 ■ № 149 (4149)

Сьогодні у національному комплексі «Експоцентр України» відкривається загальнодержавна виставкова акція «Барвиста Україна» *(Укрінформ)*

Як заявив міністр оборони Анатолій Гриценко, наступного року відомство планує виділити на переозброєння ЗС близько 2,5 мільярда гривень *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

Мешканці Шегинь заблокували міжнародну трасу

Львівська область. У «полоні» на українсько-польському кордоні з понеділка до середи опинилися автомобілі з пасажирами. Пікетувальники вимагають встановити в селі не менше шести «лежачих поліцейських». Кілька років тому мешканці іншого прикордонного села — Наконечного — після численних дорожніх пригод добилися «лежачих поліцейських», хоча таке розв'язання конфлікту, як і пікетування на трасі, — поза правовим полем.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Не тролейбус, а цілий поїзд

Луцьк. Віднині на вулицях можна побачити новий комфортабельний тролейбус Е-231 виробництва Луцького автозаводу, розрахований на одночасне перевезення до 150 пасажирів. Це результат договору, підписаного між Луцьким підприємством електротранспорту та ВАТ «ЛуАЗ», згідно з яким сучасний тролейбус передано на баланс комунального перевізника в безоплатну оренду. Завдяки такій співпраці завод має змогу провести дослідження експлуатаційних можливостей великогабаритного тролейбуса в режимі перевезення пасажирів в умовах обласного центру, якнайповніше врахувати пропозиції і зауваження водіїв, технічного персоналу та пасажирів.

— Найбільша перевага цього проекту в тому, що він вигідний обом сторонам, — зазначив міський голова Луцька Богдан Шиба. — Ми маємо гарантії, які не дасть жоден інший виробник. Розраховуємо працювати з автозаводом на різних умовах: лізингу, оренди тощо.

Микола ЯКИМЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У VII чемпіонаті світу зі спортивного орієнтування, що триває в столиці України, беруть участь понад 400 спортсменів і 100 тренерів із 42 країн світу — Австралії, Великобританії, Грузії, Данії, Нової Зеландії, Норвегії, Франції, Чехії, Швейцарії, США та ін.

Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ.).

М'яса стало менше...

Хмельницький. Різке підвищення цін на м'ясо впродовж останніх тижнів ударило по гаманцях. Хоча офіційна статистика й стверджує, що в липні ціна яловичини зросла порівняно з червнем лише на 1,5, а свинини — на 2,5 гривні, коштує кілограм свинини в обласному центрі близько 40 гривень. Це на 10—15 гривень більше, ніж місяць тому. Подорожчання пояснюють збільшенням закупівельних цін. Навесні вони були чотири—п'ять гривень за кілограм живої ваги, нині — більш як десять. Тому вже в серпні показники статистики очікують значно вищі. Крім зростання цін на енергоносії, пальне та зерно, що значною мірою формує собівартість м'яса, подорожчання пов'язують ще й з тим, що на ринку знову відчувається дефіцит. З одного боку, скоротили поголів'я господарства, котрі не витримали надто низьких весняних закупівельних цін. З другого — зменшилася кількість контрабандного м'яса.

Ірина КОЗАК.

Поблизу Дністра валявся металевий контейнер з радіоактивним обладнанням

Чернівецька область. У селі Звенячин Заставнівського району поблизу річки Дністер знайшли металевий контейнер з позначкою «радіоактивно». Слідчо-оперативна група місцевого райвідділу, оглянувши свинцевий контейнер, виявила колбоподібний предмет діаметром 15 сантиметрів та вагою 16 кг з написами: «радіоактивний», «Сделано в СССР», «Гамаріт-197/120» та «Уран». Радіаційний фон у закритому контейнері був у межах норми. Після огляду головним спеціалістом Львівського державного міжобласного спеціалізованого комбінату ДК УкрДО «Радон» МНС України встановлено, що ця річ є гамадефектоскопом «ГАМАРІТ-192/120», призначеним для перевірки швів зварювальних робіт на трубопроводах. Пристрій упакували та відправили на зберігання до Львівського державного міжобласного спеціалізованого комбінату ДК УкрДО «Радон». Як радіоактивний прилад потрапив на берег Дністра і чи немає деінде інших таких виробів, невідомо. Як повідомив начальник Заставнівського райвідділу міліції Юрій Сесюк, за цим фактом порушено кримінальну справу. Розслідуванням наразі займається слідчий відділ обласного управління внутрішніх справ.

Сергій СУЛИМА.

Потерпілим від стихії обіцяють нове житло

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Нині в Новій Одесі на Миколаївщині на місці, де сталося затоплення будинків, цілодобово працюють рятувальні бригади. У 86 садибах відкачали воду, розчистили від мулу і бруду. На вулиці Мельничній відновлено електропостачання, тепер у кожному будинку працює по одній розетці. Воду підвозять, а місцеві колодязі обстежено й узято проби для аналізів. Щодня відбуваються наради за участю керівників різних рангів. Там уже побували глава МНС Нестор Шуфрич і Прем'єр-міністр Віктор Янукович.

— Усі матеріальні виплати буде забезпечено стовідсотково, — заявив прем'єр. — Відселення відбуватиметься в міру того, як підготують нові будинки в найближчих селах. На сьогодні вже 78 із 146 постраждалих родин подали заяви на відселення. Решта просять ремонту постраждалого житла.

Як уже повідомляв «Голос України», 13 серпня в Новій Одесі 164 будинки виявилися цілком затопленими. З розповіді одного із потерпілих Івана Візія, «вода раптово ударила хвилею по вікнах і дверях, і за лічені хвилини був затоплений весь будинок під самісінький дах».

— Перший день був найжахливіший — навкруги паніка, ніхто не знає, що робити, — продовжує Іван Якович. —У чому були, в тому й винесло з будинку. Дружина весь день ходила в мокрому одязі. Ніхто ні переодягтися не запропонував, ні чаю гарячого. Зараз, правда, почали видавати продукти. Та тільки готувати нема де, — поки що ні світла, ні газу. Підгодовують родичі, сусіди. Від місцевої влади дали 200 гривень разової допомоги, — каже Іван Візій.

Вода буквально змила усіх тварин у дворах постраждалих людей. Управління ветеринарної медицини вивезло трупи 683 тварин, з яких 579 птахів. До медпункту, встановленого просто на вулиці, щодня звертаються люди. Основні скарги — загострення серцево-судинних захворювань і психоемоційні навантаження.

Матеріальна допомога вже надійшла в область. Із 2,5 мільйона гривень прийшло півтора. Новоодеська райдержадміністрація звернулася також до мешканців області з проханням допомогти одягом, харчами, будівельними матеріалами. І люди допомагають.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото ГУ МНС у Миколаївській області.

Передвиборний аукціон: усе зростає

«Сьогодні немає жодних причин для зростання цін», —заявив на вчорашній прес-конференції міністр праці і соціальної політики України Михайло Папієв. За його словами, економічна ситуація в країні стабільна, ціни контрольовані, і якщо не буде інфляційних заяв з боку опозиції, то і з цим явищем уряд упорається.

Раніше екс-міністр фінансів Віктор Пинзеник заявив, що у липні нинішнього року зафіксовано найвище за останні 10 років зростання споживчих цін. Інфляція становить 1,4 відсотка проти обіцяних урядом 0—0,5. Експерти сумніваються в тому, що до кінця року її удасться утримати в прогнозованих рамках. «Замість обіцяних 7,5 відсотка в кращому разі матимемо 12», —заявив в інтерв'ю «Голосу України» директор економічних програм Центру Разумкова Василь Юрчишин.

Уряд тим часом невтомно рекламує свої соціальні проекти. Про ініціативи Президента з поліпшення соціальних гарантій для пенсіонерів Михайло Папієв говорив скептично. Зокрема, розкритикував плани зі збільшення вартості одного року страхового стажу з 1 до 1,35 відсотка, що, на його думку, не ліквідує зрівнялівку. Натомість в уряді планують зберегти діючу оцінку (1 відсоток за 1 рік) для жінок з 20-річним страховим стажем і чоловіків с 25-річним. А для тих, хто працював більше, установлять прогресивну диференційовану шкалу. За кожен додатковий рік стажу — два відсотки.

«Аукціон небаченої щедрості закінчиться разом з виборами, — каже Василь Юрчишин. — Але навіть зараз жодна політична сила не запропонувала зрозумілої програми підвищення добробуту людей через розвиток малого і середнього бізнесу, створення реальних, а не віртуальних робочих місць з гідною оплатою праці».

«Фосфорна аварія» може призвести до затяжного судового конфлікту

Україна офіційно оголосила, що єдиним винуватцем «фосфорної аварії» у Львівській області є казахська сторона.

Гендиректор «Укрзалізниці» Володимир Козак заявив на прес-конференції в понеділок: результати проведеної спеціальною комісією експертизи свідчать, що в шести з 15 цистерн були заварені клапани теплообміну. Друга причина — порушення правил навантаження і перевезення жовтого фосфору. У період, коли температура повітря сягає 40 градусів і вище, шар води на цій речовині має становити 50—60 см, а він був лише близько 27—31 см. І візок цистерни, що перший зійшов з рейок, був дуже зношений. Усе в комплексі призвело до аварії.

Висновки «Укрзалізниці» базуються на дослідженні групи експертів Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка Лазаряна. Виходячи з їхніх висновків, що позиціонувались як незалежні, міністр транспорту і зв'язку Микола Рудьковський і віце-прем'єр Олександр Кузьмук ще минулого тижня звинуватили Казахстан у відповідальності за аварію. Ідеться не тільки про загублений вантаж, вартість якого становить близько 3 млн. дол., а й про екологічні збитки, сума яких, за оцінками експертів, може досягти 40 млн. дол.

Водночас сумнівно, що представники «Казфосфору» погодяться з висновками українських фахівців. 26 липня прес-служба Залізниць Казахстану розповсюдила заяву, що причиною аварії цистерн із фосфором є ремонт залізничних колій, який вели в день проходження вантажу на ділянці. Скоріше вони зажадають додаткової експертизи із залученням незаангажованих іноземних експертів. Але і такий варіант розвитку ситуації означає, що Україна має готуватися до затяжного судового конфлікту.

На знімку: колійні роботи на магістралі Київ—Буча. За інформацією «Укрзалізниці», цього року модернізують 1375 км колій — удвічі більше, ніж торік.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Щонайперше Путін зустрівся з українським прем'єром

Учора в підмосковному Жуковському на Міжнародному авіакосмічному салоні «МАКС-2007» відбулася коротка зустріч Прем'єр-міністра України Віктора Януковича і Президента Росії Володимира Путіна. Як передає УНІАН, зустріч була одразу після того, як президент Росії відкрив авіасалон.

У своєму виступі на відкритті В. Путін повідомив, що цього року в авіасалоні бере участь 780 російських та зарубіжних компаній (із 110 країн). Російський лідер також заявив, що форум розширюється щороку, і він сподівається, що «МАКС» стане найбільшим форумом ділового партнерства в сфері авіації і космосу.

Після переговорів Президент Росії і наш Прем'єр-міністр разом спостерігали за демонстраційними польотами.

Напередодні глава уряду Віктор Янукович заявив журналістам, що головною метою його візиту до Москви є підвищення конкурентоспроможності авіабудівної галузі і військово-промислового комплексу України. Він також повідомив, що до складу урядової делегації включено фахівців і керівників авіабудівних підприємств.

На запланованих зустрічах В. Януковича з керівництвом РФ також йшлося про питання, пов'язані з енергоносіями.

70 презентацій за три дні

(Початок на 1-й стор.).

У виставці беруть участь понад 200 видавничих організацій із України, Білорусі та Росії. Серед учасників — відомі на вітчизняному та зарубіжних книжкових ринках видавництва «Фоліо», «Кальварія», «Мистецтво», «Либідь» «Наукова думка». Значна частина експозиції — твори для дітей, науково-популярна література. Також обладнали свої стенди періодичні друковані видання для дітей і юнацтва: «Малятко», «Барвінок», «Веселочка», «Юний натураліст».

Ярмарка триватиме три дні. У рамках програми відбудеться майже 70 різнопланових заходів. Це презентації нових видань, зустрічі з письменниками, «круглі столи» з актуальних питань книговидання, акції розпродажу літератури. Під час виставки вручатимуть нагороди лауреатам премії Держкомтелерадіо України імені Івана Франка в галузі інформаційної діяльності.

Олександр ПЕКНИЙ.

Полтавські ліфти оновлять

Рішенням сесії міськради затверджено цільову програму капітального ремонту та модернізації ліфтів житлового фонду обласного центру. Це дасть змогу під час формування державного та місцевого бюджетів передбачати кошти для таких робіт. Ремонтуватимуть ліфти не лише комунального житлового фонду, а й інших форм власності, залучатимуть також кошти з інших джерел фінансування. Загалом у Полтаві обладнано ліфтами 216 будинків житлового фонду. Чимало з них давно відслужили свій термін.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

■ ФОТОФАКТ

Фото Арвідаса ШЕМІТАСА (Укрінформ.).

На Кримському півострові незабаром завершиться молодіжний пляжний фестиваль «KaZантип», у якому беруть участь найпопулярніші ді-джеї України, Росії та інших країн Європи.

■ СВІТ КОРОТКО

МЕКСИКА

Ураган бушує на узбережжі

Сила урагану «Дін», що обрушився на Мексику, сягнула максимальної — п'ятої — категорії. Швидкість вітру становить 256 км на годину. Ураган уже залишив Ямайку, де після цього місцева влада оголосила надзвичайний стан. Синоптики попереджають, що найближчим часом у районі проходження урагану «Дін» випаде не менш як 50 сантиметрів опадів, що може призвести до повеней і обвалів. У багатьох містах, крім електрики, відключено водонасосні станції, тому люди тривалий час залишаються без питної води. За попередніми прогнозами, після Мексики ураган має втратити свою силу.

ІРАК

Розпочався суд над соратниками Хусейна

Вищий карний суд Іраку вчора провів своє перше засідання за справою про жорстоке придушення армією та силами безпеки повстання шиїтів на півдні Іраку в 1991 році. Обвинувачувані — 15 представників колишньої іракської влади. Серед них двоюрідний брат Саддама Хусейна Алі Хасан ель-Маджид. Він відомий як Хімічний Алі — за застосування хімічної зброї. На лаві підсудних також екс-міністр оборони і колишній глава розвідки, племінник Хусейна, колишні особистий секретар та начальник штабу армії.

ІЗРАЇЛЬ — ПАЛЕСТИНА

Конфлікт загострюється

Ізраїльські військовики провели операцію в місті Наблус. При цьому було вбито бойовика радикального угруповання «Комітети народного опору». Тим часом у секторі Газа бойове крило ХАМАСу загрожує помститися Ізраїлю за вбивство своїх шістьох бойовиків у понеділок. Ізраїльські військові повідомляють, що бойовики обстріляли ракетами ізраїльську територію. Тимчасово усунуто від несення служби військовослужбовку — за грубе поводження с палестинцями. На кадрах, що їх показали багато телеканалів, видно, як під час сварки з двома підлітками дівчина б'є їх по головах.

США

Білі громадяни щасливіші за афроамериканців

Відповідно до соціологічних опитувань, білі громадяни США щасливіші за афро- та іспаноамериканців. Так, 72 відсотки білих американців заявили, що загалом щасливі й задоволені життям, порівняно з 51 відсотком іспаноамериканців та 56 відсотками афроамериканців, котрі дали таку саме відповідь. Дослідники з Великої Британії також з'ясували, хто серед мешканців Туманного Альбіону більше, ніж інші, не задоволений життям. Такими чомусь виявилися чоловіки віком від 35 до 44 років.

Надзвичайно пожежонебезпечно

(Початок на 1 стор.).

Пожежа на території Кардашинського лісництва, що займає 7 тисяч га, знищила четверту частину зелених насаджень — 1600 га. Загоряння сталося в одному з лісових квадратів у понеділок і через сильний вітер та спеку поширилося ще на два десятки таких квадратів. Загрози населеним пунктам, жертв і потерпілих немає. У гасінні пожежі задіяно 559 осіб і 102 одиниці техніки, а також два вертольоти — один від МНС і один від Державного лісового господарства. На місці працює міністр МНС Нестор Шуфрич, **передає наш херсонський кореспондент Алла Брусилова.**

Крім того, на території Цюрупинського лісництва в Херсонській області сталася пожежа на площі близько 100 га. Згодом її площа збільшилася до 200 га. Учора тривала ліквідація.

Щоб продукти горіння не потрапили у стовбур шахти, зроблено реверс вентиляції

20 серпня о 16.15 на наземній території шахти «Ломоватська» ДП «Луганськвугілля» загорілися майстерні. Щоб продукти горіння не потрапили у стовбур шахти, зроблено реверс вентиляції. Під землею опинилися 66 чоловік. Усіх їх піднімають на поверхню. Тепер на місці події працюють пожежники та гірничорятувальники. **Як повідомили в теруправлінні Держгірпромнагляду Луганської області, полум'я збито, передає з Луганська Алла Антіпова**.

Поки Хортицю оголосять дивом, її спалять вандали

Більш як 3 га лісу згоріло на території Національного заповідника «Острів Хортиця», розташованого між правим і лівим берегом Дніпра в Запоріжжі. **Як повідомили в пресслужбі ГУ МНС у Запорізькій області,** гасіння пожежі ускладнювалося сильним вітром, а також тим, що горіла не тільки хвойна підстилка, а й верховий ліс. Вогонь локалізовано, пожежу гасили більш як три години. Обійшлося без жертв, але серйозних збитків завдано флорі й фауні заповідного острова.

За попередніми даними, причина пожежі — необережне поводження з вогнем відпочивальників. Нинішня пожежа — вже десята цього року, **повідомляє наш запорізький кореспондент Микола Манько.**

Директор Харківського ринку забороняв фотографувати

Пожежа почалася на початку сьомої години — начебто від короткого замикання. Гасити вогонь приїхали одразу три пожежні машини. Ніхто не постраждав. Народу на ринку не було, тому що був санітарний день, **передає «Форум»**. Пожежники на запитання людей, що горить, не відповідали. А директор ринку разом з охороною відганяли цікавих та журналістів від воріт і забороняли фотографувати.

На Авдіївському коксохімічному заводі впала ділянка конвеєрної галереї

У ніч на вівторок сталася пожежа на Авдіївському коксохімзаводі, **повідомляє Інтерфакс-Україна.** У результаті — впала ділянка конвеєрної галереї. **Начальник управління МНС України в Донецькій області Андрій Бондаренко повідомив**, що потерпілих у результаті пожежі й обвалу немає. Причини і завдані збитки поки що точно не встановлені.

Біда випробовує Новоодеський район

Не встигли тут оговтатися від надзвичайних ситуацій із градом і повінню, як — нове лихо. На території Новопетрівського лісового урочища вогонь охопив більш як 80 гектарів, загрожуючи перекинутися на дачне селище. Завдяки злагодженим спільним діям усіх служб і відомств та професійним діям рятувальників стихію приборкано. Попередня причина — необережне поводження з вогнем. Розмір матеріальної шкоди встановлюють, **повідомляє наш миколаївський кореспондент Олена ІВАШКО.**

■ ФОТОФАКТ

Фоторепродукція Віктора МИХАЙЛОВА (Укрінформ.).

У США на 84-му році життя помер найвідоміший джазовий музикант Макс Роуч — один з тих, хто в 40-і роки минулого сторіччя створював стиль бібоп і змінив роль ударника, перетворивши його з простого творця фону на повноцінного соліста.

Поляки домовилися про дату дострокових виборів

■ А ЯК У НИХ?

Прем'єр-міністр Польщі Ярослав Качинський в інтерв'ю тижневикові «Впрост» заявив, що «президент і лідер Громадянської платформи (ГП) уклали «джентльменську угоду» про проведення дострокових виборів 21 жовтня. Ціною домовленості стала згода Дональда Туска на «відсутність слідчої комісії», бо, за словами Я. Качинського, протягом такого короткого часу, тим більше «у вогні передвиборної кампанії», немає можливості проведення «будь-якого парламентського слідства».

Нагадаю, що опозиційні до правлячого Права і справедливості (ПіС) політичні сили домагаються створення ще до дострокових парламентських виборів двох слідчих комісій із розслідування діяльності дітища ПіС, ядра майбутніх спецслужб четвертої Речі Посполитої — Центрального антикорупційного бюро (ЦАБ): загадкової смерті під час затримання ним діяча польської лівиці Барбари Бліди та провокації в міністерстві сільського господарства.

Лідер коаліції Ліві і демократи (ЛіД) Олександр Кваснєвський вважає, що найкращим часом для проведення дострокових виборів був би листопад. Остаточно дату парламентських виборів сьогодні мають вирішити депутати Сейму, які зберуться на своє перше після літніх канікул пленарне засідання.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 20 серпня 2007 року №147

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України Всеукраїнського об'єднання "Свобода"

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Всеукраїнського об'єднання "Свобода", на позачергових виборах народних депутатів України 30 вересня 2007 року

До Центральної виборчої комісії 17 серпня 2007 року подано заяву Всеукраїнського об'єднання "Свобода" про реєстрацію кандидатів у народні депутати України на позачергових виборах народних депутатів України 30 вересня 2007 року, висунутих 5 серпня 2007 року на XVIII з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Всеукраїнського об'єднання "Свобода", яким було відмовлено в реєстрації постановою Центральної виборчої комісії від 11 серпня 2007 року № 89 та додані до неї виправлені документи.

Розглянувши зазначену заяву та додані до неї документи, Центральна виборча комісія встановила, що документи щодо осіб, зазначених у додатку, відповідають вимогам частини першої статті 58 Закону України "Про вибори народних депутатів України".

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, частин першої, другої, четвертої, п'ятої статті 57, частини першої статті 58, частин першої, восьмої статті 61, частини третьої статті 62, частини третьої статті 102[4] Закону України "Про вибори народних депутатів України", керуючись частиною третьою статті 11, статтями 12, 13, пунктом 8 статті 19, пунктом 2 частини другої статті 27 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Всеукраїнського об'єднання "Свобода", на позачергових виборах народних депутатів України 30 вересня 2007 року згідно з додатком.
2. Цю постанову та посвідчення кандидатів у народні депутати України видати представнику Всеукраїнського об'єднання "Свобода" у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.
3. Оприлюднити цю постанову в газетах "Голос України" та "Урядовий Кур'єр".

Заступник Голови
Центральної виборчої комісії А. МАГЕРА.

м. Київ.
20 серпня 2007 року,
№ 147.

Сич Олександр Максимович, 1964 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, доцент кафедри державного управління Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, проживає в місті Івано-Франківську, включений до виборчого списку під № 5;

Панькевич Олег Ігорович, 1972 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор ДП "Делакс житло", проживає в місті Броди Львівської області, включений до виборчого списку під № 10;

Мартинюк Леонтій Святославович, 1971 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, менеджер з реклами ТОВ "Сфера сім", проживає в місті Винники міста Львова, включений до виборчого списку під № 11;

Гринда Іван Ярославович, 1969 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, президент ГО "Фонд допомоги одиноким людям", проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 24;

Куцин Олег Іванович, 1965 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, заступник директора Тячівського заводу "Зеніт", проживає в місті Тячів Закарпатської області, включений до виборчого списку під № 26;

Салій Богдан Теодозійович, 1971 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, викладач Львівської національної академії мистецтв, проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 39;

Пелешак Ярослав Антонович, 1941 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, головний бухгалтер Західної філії ДП МО України "Укроборонресурси", проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 41;

Сиротюк Юрій Миколайович, 1976 року народження, безпартійний, освіта вища, літературний редактор ДП "Газетно журнальне видавництво", проживає в місті Києві, включений до виборчого списку під № 44;

Ромащенко Олександр Михайлович, 1968 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, приватний підприємець, проживає в місті Долинська Кіровоградської області, включений до виборчого списку під № 45;

Стадник Богдан Романович, 1980 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 46;

Болтян Олександр Олексійович, 1977 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, управляючий ОСББ "Кварц", проживає в місті Євпаторія Автономної Республіки Крим, включений до виборчого списку під № 51;

Гелевей Олег Іванович, 1965 року народження, безпартійний, освіта вища, юрист ТОВ "Полімероптсервіс", проживає в місті Києві, включений до виборчого списку під № 53;

Вайда Ярина Михайлівна, 1984 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, бухгалтер ТзОВ ТД "Троян", проживає в селищі Брюховичі міста Львова, включена до виборчого списку під № 63;

Дуда Левко Остапович, 1971 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, старший менеджер ТзОВ ТВК "Волді", проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 65;

Бик Олександр Васильович, 1974 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, заступник голови Іваничівської районної державної адміністрації Волинської області, проживає в селищі Іваничі Волинської області, включений до виборчого списку під № 73;

Кузів Ярослав Михайлович, 1957 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, адвокат, проживає в місті Тячів Закарпатської області, включений до виборчого списку під № 84;

Лащук Олександр Іванович, 1977 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, слухач Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, проживає в селі Оберіг Рівненського району Рівненської області, включений до виборчого списку під № 101;

Клим'юк Юрій Васильович, 1984 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, лікар-інтерн Івано-Франківського державного медичного університету, проживає в місті Івано-Франківську, включений до виборчого списку під № 105;

Лукаш Василь Михайлович, 1964 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Рогатин Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 106;

Вілентко Віктор Анатолійович, 1969 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, Іваничівський селищний голова, проживає в селищі Іваничі Волинської області, включений до виборчого списку під № 108;

Стоцький Роман Романович, 1969 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, вчитель Князівської та Рівнянської загальноосвітніх шкіл, проживає в селищі Перегінське Рожнятівського району Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 122;

Товт Юрій Юлійович, 1969 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, викладач Міжгірського медичного училища, проживає в селищі Міжгір'я Закарпатської області, включений до виборчого списку під № 123;

Стець Микола Михайлович, 1961 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, завідуючий відділом громадського і політичного життя районної громадської газети "Народне слово", проживає в селищі Турійськ Волинської області, включений до виборчого списку під № 124;

Гамкало Зенон Григорович, 1948 року народження, безпартійний, освіта вища, професор Львівського національного університету ім. Івана Франка, проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 132;

Морохівський Богдан Степанович, 1954 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор Сусідовицької загальноосвітньої школи, проживає в селі Сусідовичі Старосамбірського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 143;

Вітенко Володимир Анатолійович, 1969 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, молодший науковий співробітник Національного дендропарку "Софіївка", проживає в місті Умань Черкаської області, включений до виборчого списку під № 155;

Стахів Остап Васильович, 1985 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, приватний підприємець, проживає в місті Ходорів Львівської області, включений до виборчого списку під № 158;

Кепещук Михайло Петрович, 1982 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, прес-аташе СФК "Нафтовик", проживає в місті Долина Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 176;

Строкаль Сергій Вікторович, 1978 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, лікар Рівненської дитячої стоматологічної поліклініки, проживає в місті Рівному, включений до виборчого списку під № 181;

Найда Василь Григорович, 1962 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, тимчасово не працює, проживає в селі Стрільбичі Старосамбірського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 182;

Зварчук Ярема Михайлович, 1964 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, заступник директора Рогатинської гімназії, проживає в селі Пуків Рогатинського району Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 190;

Прохоренко Віктор Іванович, 1950 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, приватний підприємець, проживає в селищі Маньківка Черкаської області , включений до виборчого списку під № 191;

Боруцький Олег Юрійович, 1973 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Горохів Волинської області, включений до виборчого списку під № 192;

Пилипів Богдан Євгенович, 1970 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор ТОВ "Дівас", проживає в селі Довга Ужгородського району Закарпатської області, включений до виборчого списку під № 201;

Лупійчук Іван Михайлович, 1957 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, інженер з капітального будівництва ВАТ "Івано-Франківськ-Авто", проживає в селі Підлужжя Тисменицького району Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 202;

Грасулов Олександр Олегович, 1980 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, інженер-механік ДП "Дирекція по будівництву об'єктів", проживає в місті Червоноград Львівської області, включений до виборчого списку під № 209;

Гураш Людмила Степанівна, 1951 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, заступник директора Красненської загальноосвітньої школи №2, проживає в селищі Красне Буського району Львівської області, включена до виборчого списку під № 210;

Бєлова Парасковія Іванівна, 1956 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор ТОВ "Таір", проживає в місті Ірпінь Київської області, включена до виборчого списку під № 211;

Зубар Владислав Володимирович, 1961 року народження, безпартійний, освіта вища, голова Спілки громадських організацій, проживає в місті Харкові, включений до виборчого списку під № 218;

Хомик Віктор Васильович, 1979 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, приватний підприємець, проживає в місті Самбір Львівської області, включений до виборчого списку під № 225;

Михайлишин Микола Васильович, 1960 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, приватний адвокат, проживає в селищі Богородчани Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 230;

Солтис Андрій Петрович, 1981 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, головний спеціаліст з продажу ЗАТ "Догмат Україна", проживає в місті Тернополі, включений до виборчого списку під № 233;

Гапун Володимир Ярославович, 1983 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор ТзОВ "КМТ", проживає в місті Тячів Закарпатської області, включений до виборчого списку під № 234;

Шнайдюк Володимир Володимирович, 1971 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, шліфувальник ВАТ "SKF - Україна ", проживає в місті Луцьку, включений до виборчого списку під № 235;

Мельничук Олена Дмитрівна, 1961 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор Танського НВК, проживає в селі Танське Уманського району Черкаської області, включена до виборчого списку під № 253;

Данилишин Юрій Остапович, 1984 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, тимчасово не працює, проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 255;

Томашівський Володимир Михайлович, 1981 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, менеджер ТзОВ "Алеф-Виналь", проживає в місті Тернополі, включений до виборчого списку під № 259;

Плахтій Роман Анатолійович, 1963 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, заступник генерального директора Державного підприємства "Львівприлад", проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 262;

Мельников Василь Васильович, 1959 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, тимчасово не працює, проживає в селі Шубранець Заставнівського району Чернівецької області, включений до виборчого списку під № 265;

Семесюк Григорій Ананійович, 1957 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, головний механік ВАТ завод "Полімер", проживає в селі Струмівка Луцького району Волинської області, включений до виборчого списку під № 267;

Островерх Геннадій Вікторович, 1973 року народження, безпартійний, освіта вища, голова профспілки "Не байдужі", проживає в місті Харкові, включений до виборчого списку під № 268;

Семанишин Борис Васильович, 1980 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, приватний підприємець, проживає в місті Тернополі, включений до виборчого списку під № 275;

Гвоздик Василь Васильович, 1979 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, робочий фабрики меблів "Нова", проживає в селі Петриків Тернопільського району Тернопільської області, включений до виборчого списку під № 276;

Коробка Юрій Степанович, 1964 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, приватний підприємець, проживає в місті Корець Рівненської області, включений до виборчого списку під № 277;

Осуховський Олег Іванович, 1978 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Львові , включений до виборчого списку під № 285;

Друзь Іван Володимирович, 1983 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, кредитний спеціаліст Тернопільської філії "ПриватБанку", проживає в селі Борщівка Лановецького району Тернопільської області, включений до виборчого списку під № 290;

Марищук Віктор Олександрович, 1965 року народження, безпартійний, освіта вища, лікар-стоматолог Горохівського стоматологічного кабінету, проживає в селищі Мар'янівка Горохівського району Волинської області, включений до виборчого списку під № 297;

Лютик Володимир Володимирович, 1958 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, пенсіонер, проживає в селі Банилів Вижницького району Чернівецької області, включений до виборчого списку під № 300;

Чайковський Тарас Ігорович, 1980 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, завідувач відділу запасів Обласної комунальної центральної районної аптеки № 55, проживає в селі Семенів Теребовлянського району Тернопільської області, включений до виборчого списку під № 306;

Дем'янець Іван Дмитрович, 1970 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта базова вища, заступник директора ТзОВ "Торус", проживає в селищі Богородчани Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 325;

Десятник Юрій Миколайович, 1960 року народження, безпартійний, освіта вища, керівник ТОВ НВП "Основа-ПРО", проживає в місті Полтаві, включений до виборчого списку під № 326;

Олійник Андрій Іванович, 1973 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, приватний підприємець, проживає в місті Надвірна Івано-Франківської області, включений до виборчого списку під № 327;

Морозович Олексій Олександрович, 1986 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку, включений до виборчого списку під № 330;

Шекель Олександр Борисович, 1973 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, тимчасово не працює, проживає в місті Березне Рівненської області, включений до виборчого списку під № 332;

Бойдуник Степан Ігорович, 1984 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, приватний підприємець, проживає в селі Чишки Пустомитівського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 334;

Горбатенко Віталій Валентинович, 1984 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, аспірант Львівського національного університету ім. Івана Франка, проживає в місті Дубляни Жовківського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 335;

Костів Олег Євстахійович, 1963 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, приватний підприємець, проживає в місті Тернополі, включений до виборчого списку під № 338;

Мардаревич Євгеній Мирославович, 1955 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, лікар Золотоніської центральної районної лікарні, проживає в селі Бубнівська Слобідка Золотоніського району Черкаської області, включений до виборчого списку під № 341;

Заноз Олена Тарасівна, 1976 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, завідуюча сектором організаційної та кадрової роботи Теребовлянської районної державної адміністрації, проживає в місті Теребовля Тернопільської області, включена до виборчого списку під № 349;

Король Іван Павлович, 1950 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, старший викладач Львівської національної академії мистецтв, проживає в місті Львові, включений до виборчого списку під № 353;

Поляков Костянтин Сергійович, 1984 року народження, безпартійний, освіта вища, продавець ФОП Шамардіна К.О., проживає в місті Кіровограді, включений до виборчого списку під № 357;

Федів Володимир Михайлович, 1978 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, лікар-стоматолог Теребовлянської районної стоматологічної поліклініки, проживає в місті Теребовля Тернопільської області, включений до виборчого списку під № 359;

Кондик Володимир Миколайович, 1983 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, приватний підприємець, проживає в місті Радивилів Рівненської області, включений до виборчого списку під № 361;

Пасічник Андрій Володимирович, 1983 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, продавець СПД ФО Кондик В.М., проживає в селі Крупець Радивилівського району Рівненської області, включений до виборчого списку під № 362;

Кривенко Володимир Петрович, 1983 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, студент Івано-Франківського державного медичного університету, проживає в місті Бібрка Перемишлянського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 367;

Яворовенко Анатолій Степанович, 1940 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, пенсіонер, проживає в селі Ладижинка Уманського району Черкаської області, включений до виборчого списку під № 368;

Шуляк Петро Петрович, 1963 року народження, безпартійний, освіта середня, приватний підприємець, проживає в селі Головчинці Летичівського району Хмельницької області, включений до виборчого списку під № 371;

Тістик Володимир Зіновійович, 1970 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, директор ТзОВ "Володар", проживає в селі Гряда Жовківського району Львівської області, включений до виборчого списку під № 372;

Хмель Юрій Ігорович, 1975 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, завідувач рентген-кабінету Здолбунівської центральної районної лікарні, проживає в селі Гільча Перша Здолбунівського району Рівненської області, включений до виборчого списку під № 376;

Шупта-В'язовська Оксана Григорівна, 1956 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, доцент кафедри української літератури Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова, проживає в місті Одесі, включена до виборчого списку під № 380;

Солоненко Олександр Сергійович, 1968 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта середня, тимчасово не працює, проживає в місті Корець Рівненської області, включений до виборчого списку під № 388;

Самагальський Яромир Мирославович, 1961 року народження, член Всеукраїнського об'єднання "Свобода", освіта вища, генеральний директор ТзОВ "Торговий дім "Троян", проживає в місті Львові , включений до виборчого списку під № 407.

Секретар
Центральної виборчої комісії Т. ЛУКАШ.

Друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

«Яка зарплата? Ваша пісня скінчилася...»

■ ЯК ЦЕ БУЛО

«Кот Васька, подлый трус, выходи!..» — скандував у сотні горлянок розгніваний натовп на площі біля Вінницького міськкому партії, працівники якого забарикадувалися всередині приміщення. В цей само час обком КПУ вже «взяли» демократи, вони ревізували документи у кабінетах секретарів, а на виході обшукували навіть жінок...

«Вам вєлєно вернутися назад»

Делегація Вінницького обкому партії, яка 24 серпня 1991 року виїхала на пленум ЦК КПУ, до Києва не доїхала. У райцентрі Калинівка мікроавтобус зупинив даїшник і повідомив: «Вам вєлєно вернутися назад», — згадує тодішній перший секретар Вінницького міськкому партії Іван Сорока. З Калинівського райкому партії Аркадій Нехаєвський, який тоді очолював комуністів області, зателефонував до Києва. Почув про те, що пленум уже закінчився, час його проведення змінили через нові обставини, і їхати, зрозуміло, нема сенсу.

Після повернення у приміщенні обкому партії чекав ще один сюрприз. У кабінетах секретарів уже господарювали нові люди — представники Народного руху ревізували документи. «Як зараз бачу активних у тих діях панів Палія, Яворську, — продовжує І. Сорока. — У декого з обкомівців тремтіли руки. Я не перебільшую. Ніхто не чекав такого розвитку подій. Не знали, чим усе може закінчитися. Якщо на виході з приміщення обшукували навіть жінок, рядових друкарок, чи, бува, не виносять під спідницями якісь документи, то справді було чого хвилюватися».

Співрозмовник каже, що йому теж перепинив дорогу активіст Руху згаданий Валерій Палій, нині відомий адвокат.

— Ви в цю машину не сядете, бо вона вам більше не належить, — заявив пан Палій першому секретареві міськкому.

«Довелося навіть силу застосувати, щоб дістатися службової «Волги».

«Кот Васька, подлый трус, выходи!..»

Діставшися міськкому партії, перший розпорядився надійно зачинити всі двері зсередини. «Ми вирішили нікого не впускати доти, доки «нагорі» не приймуть конкретного рішення». Щоправда, впросився редактор першої незалежної газети. Він фіксував розвиток подій у подробицях. Жартував, що колись на основі цих записів надрукує повість «Останній день Івана Івановича». Ніхто більше із журналістської братії не зацікавився тим, що відбувалося у стінах партійного дому.

Ближче до обіду того ж 24 серпня 1991-го на площі перед міськкомом почав збиратися натовп. Людей «розігріли» так, що вони у сотні горлянок скандували слова з відомого мультика: «Кот Васька, подлый трус, выходи!»

— Мої підлеглі, особливо жінки, не рекомендували виходити «в обійми» розгніваної юрби, — розповідає Іван Сорока. — Боялися. Згадували при цьому відомі висновки психологів, мовляв, вчинки натовпу ніколи не можна передбачити і т. д.

Однак перший секретар міськкому вийшов до людей. Зробив це раз, потім через деякий час знову з'явився на площі. «Вся біда в тому, — каже він, — що ніхто мене не хотів чути і не збирався цього робити. Майдан дихав ненавистю до комуняк, як вони казали».

Згодом з'явилися представники міськради і демократичних організацій. Повідомили, що мають опечатати сейфи. Їм надали таку можливість. Коли зробили свою роботу і поінформували про це мітингуючих, натовп поволі став розходитися. Приблизно о восьмій вечора перший залишився один на майдані. «Тому я жартома кажу, що моє секретарювання закінчилося 24 серпня 1991 року о восьмій вечора».

«Комуністи забрали з собою з міськкому навіть унітази»

Декілька тижнів будинок міськкому КПУ був на замку. Комісія демократів, чомусь, не знаходила часу на доведення справи до завершення. Адже там залишалися документи, майно, треба було визначитися, що з ними робити. «Ми самі хотіли зібратися. Але де? Одного разу зійшлися у сквері. Тоді секретар об'єднаного парткому військових частин каже: «У нас порожня одна кімната, ось вам ключ, телефон...». Але пробули ми в ній не більше двох днів. Військова «контррозвідка», дізнавшись про це, одразу повідомила командування Прикарпатського військового округу. Звідти надійшов наказ командувача: негайно очистити приміщення від представників забороненої КПУ.

Ліквідаційну комісію очолював тоді пан Кучерін з міськради, уточнює співрозмовник. Він пропонував зазначити в протоколі лише загальну вартість майна. Пан Сорока каже, що з таким підходом категорично не погодився. На його вимогу, у протоколі вказали геть усе майно, навіть халати прибиральниць. Картки обліку комуністів, а їх у міській парторганізації було 28 тисяч, передали керівникам парткомів, щоб ті віддали їх власникам. Бланки партквитів вирішили спалити, щоб не продавали їх у Польщі на базарі. Бо такі випадки, каже співрозмовник, теж мали місце. Один примірник протоколу забрала з собою комісія, інший залишився у пана Сороки.

А невдовзі в одній з обласних газет з'явилася публікація під заголовком «Помста комуністів». У ній було сказано, що працівники міськкому, залишаючи приміщення, прихопили з собою навіть... унітази. До честі редакції, коли пан Сорока надав їм копію протоколу про передачу майна, в газеті надрукували нову статтю «Роздуми про помсту комуністів дещо перебільшені».

На допиті у прокурора

До прокуратури колишнього першого секретаря міськкому викликали у зв'язку з порушенням кримінальної справи по ГКЧП. «Допитував мене прокурор Сергій Бурдейний, — каже Іван Іванович. — Я надав детальні пояснення своїх дій під час путчу. Навіть були проведені очні ставки з деякими людьми». Ніяких заходів впливу до колишнього першого не було застосовано. Як йому пояснили, за відсутністю факту, складу і місця злочину.

Влаштуватися на нову роботу колишнім міськкомівцям було непросто. Співрозмовник каже, що існувала негласна вказівка відмовляти їм у працевлаштуванні. «Людям навіть зарплати не повернули». Пан Сорока звернувся з цього приводу до тодішнього представництва Центробанку у Вінниці. У відповідь, каже, отримав дуже великий конверт з таким підписом: «Колишньому першому секретарю забороненої партії». А в листі повідомлялося, що ніякої платні ніхто не буде платити. Кінчилася пісня.

Після того, як він допоміг визначитися з роботою своїм секретарям, став на облік у центр зайнятості. Але роботу знайшов сам. Спершу, каже, пішов у найми до колишніх комсомольців, які вже освоювали бізнесові справи. Потім деякий час очолював одну з підприємницьких структур. Далі поїхав на Кубу директором Центру лікування дітей, потерпілих від аварії на ЧАЕС. Зараз пан Сорока очолює обласне управління захисту прав споживачів. Але події гарячого серпня 1991-го не забуде ніколи. Як він оцінює їх нині?

— Оцінку їм великою мірою вже дала історія. Для мене важливо, як кожен з нас проявив себе у той час. На жаль, не всі зуміли зберегти людську гідність. Ось за що прикро.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ СПОРТ

Напередодні важливих подій

Футбол. Конча-Заспа. Учора у тренувальному центрі київського «Динамо» відбулася прес-конференція з тренером національної збірної України Олегом Блохіним. Як відомо, сьогодні о 19.00 на столичній арені імені Валерія Лобановського українські футболісти розпочнуть товариський матч зі збірною Узбекистану.

Саме про цей поєдинок, про справи в колективі, про наступні вирішальні матчі відбірного раунду Євро-2008 і йшла мова представників ЗМІ з наставником головної української команди. Докладніше про цю зустріч ми розповімо в наступному числі «Голосу України».

Зворотний рух

Хокей. На початку 60-х років минулого сторіччя в київському «Динамо» (так тоді називався «Сокіл») виступали самі росіяни. Вірніше — вихованці російського хокею. Поступово було побудовано потужне хокейне господарство і в Україні, котра вийшла на перші позиції в колишньому СРСР. І протягом останніх десятиліть вихованці українського хокею регулярно посилювали клуби Росії. А «Сокіл» комплектувався винятково своїми хокеїстами.

На жаль, тепер цей популярний вид спорту переживає не найкращі часи в нашій країні. Тому, схоже, знову почався зворотний рух. Оце днями тренер київського «Сокола» Олександр Сеуканд назвав прізвище першого російського «легіонера», що підсилить контракт з клубом. Це 30-річний Вадим Аверкін із нижньогородського «Торпедо». У біографії форварда, крім міста на Волзі, значаться виступи в хабаровському «Амурі» (2001 — 2004), новокузнецькому «Металурзі» (2004 — 2006), ХК МВД (2006).

За словами пана Сеуканда, Аверкін — досвідчений і грамотний спортовець, котрий має позитивну характеристику. Тому мова йде не про перегляд гравця, а про використання його в основному складі «Сокола».

А ще Олександр Юрійович розповів про найближчі плани команди. Зокрема, йдуть інтенсивні переговори із російськими клубами (приміром, із клінським «Титаном») про проведення двох спарингів у Києві (найімовірніше, 24—25 серпня). Потім «Сокіл» вирушить до Бєлгорода, де на початку вересня візьме участь у розіграші Кубка Бєлгорья.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Всьо буде харашо?»

■ ТЕМА

Учора збіг термін висування кандидатів у народні депутати на дострокові вибори-2007. Тож у передвиборних перегонах, за словами члена ЦВК Михайла Охендовського, братиме участь «щонайбільше 35 політичних сил». Якщо вони спроможні будуть внести грошову заставу — 880 тис. грн. кожна. У прагненні будь-що брати участь у виборах і подолати тривідсотковий бар'єр карликові партії поспіхом об'єднуються будь з ким. Скажімо, лідер блоку Український регіональний актив (УРА) Людмила Супрун назбирала під свої знамена… 17 партій!

Серед тих, хто боротиметься за мандати народних депутатів, чимало партій, котрі так чи інакше на слуху у виборців. Але ще більше таких, які з'явилися мало не останнього дня перед закінченням реєстрації. Скажімо, Всеукраїнська партія народної довіри, яку очолює людина з прізвищем... Азаров. Ні, не той самий перший віце-прем'єр Азаров. І навіть не сват його чи брат, що стало вже традицією у партій знаних і визнаних, а просто Андрій Азаров — засновник і президент корпорації «Укрспецбуд», а за сумісництвом — депутат Одеської облради. Партія не дуже переймалася ідеологією, що її мала б запропонувати виборцям, але пообіцяла створити гнучку систему надання їм мікрокредитів. Хочете взяти такий? Нема проблем — через урну для голосування...

Такий шлях обрали й інші кандидати в народні депутати, часом доходячи до абсурду у своїх обіцянках. Скажімо, програма партії «Братство», очолюваної Дмитром Корчинським, обіцяє: «Загнати бюрократію на нари»; «Поширити депутатську недоторканність на всіх громадян України»; «Скоротити законодавство: законів повинно бути стільки, скільки можна запам'ятати»; «Організувати в Україні податковий рай з метою залучити сумнівні гроші світу» і т. п. Порівняно з цим «партія» Вєрки Сердючки з її «Всьо буде харашо!», якщо українці проголосують «за своїх», відпочиває. Втішає те, що Корчинському вдалося нашкребти грошей лише на реєстрацію, а на заставу їх катма...

Який продюсер чи режисер зміг би спеціально вигадати таке шоу, що розгорнулося нині? Адже деякі політичні сили навіть технічне подання списків до ЦВК перетворили на виставу — з повітряними кулями та мітингами, на яких виливали відрами помиї на голови опонентів і обіцянки всенародного раю — у разі, якщо виборці проголосують саме за них. А обіцянок — на смак кожного.

Олександр Волков, приміром, ускочивши в останній вагон потягу під назвою: «Висування кандидатів у депутати», представив свій блок політичних партій «КУЧМА». До імені екс-президента ця назва має опосередкований стосунок і розшифровується як: «Конституція. Україна. Честь. Мир. Антифашизм». Однак стосунок до Леоніда Даниловича блок усе-таки має: його лідер з ностальгією згадував про переваги епохи Кучми. Олександр Волков сподівається, що таку саму ностальгію відчувають ... 25% виборців.

Тим часом гарантовані учасники виборів за повною програмою агітують голосувати за себе: не вибирають слів і методів, з праведним гнівом звинувачують один одного у зраді, банальному плагіаті, виловлюють будь-який промах опонентів, позиваючись з ними до судів. І навперейми намагаються переконати нас у власній «хорошості»: комуністи запевнюють, що серед них немає олігархів, як, утім, і БЮТ, бо звинувачує у цьому гріху регіоналів, пропрезидентські сили на чолі з самим гарантом Конституції закликають чомусь народ позбавити депутатів недоторканності, а Партія регіонів пропонує зробити те саме передовсім Президентові. Такі собі ігри багатих у міжусобні «війнушки»...

Тим часом подейкують, ніби один з телеканалів має запустити комедійне шоу під імовірною назвою «Вибори-2007», де висміюватиме передвиборні обіцянки провідних українських політиків, які люди трактують уже по-своєму: «Любі друзі, ми скасуємо жіночу недоторканність!»; «Ми об'єднаємо Схід і Захід країни, якщо для цього навіть потрібно буде засипати Дніпро»; «Ми поліпшимо життя українців уже завтра!»

Відгадайте з трьох разів, чиї це обіцянки?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Пікет як ідентичність ворожнечі

Днями в Донецьку відбулися збори Ради директорів Світового конгресу українців. У них брали участь керівники громадських організацій нашої діаспори з п'яти континентів — від Австралії до Євроазії. Як зазначив президент СКУ Аскольд Лозинський, метою щорічних зборів є збереження національної ідентичності духовності, культури, мови українців, яких доля розкидала за межі Батьківщини, а також координація діяльності членів Конгресу. На нинішньому заході, крім цих стратегічних питань, обговорювали «хронічно поточні» проблеми: ліквідацію наслідків акції «Вісла», захист української мови і культури на Півдні та Сході країни і прав співвітчизників у Російській Федерації. Окрема тема насиченої дводенної програми — відзначення 75-ї річниці Голодомору.

На жаль, з'ясувалося, що легше зберегти національну ідентичність українцям Африки, ніж пропагувати її на Батьківщині. Донецькі деякі політичні сили, обурені «зухвалістю націоналістів», вирішили «переслідувати їх по п'ятах» і пікетувати збори з набором хрестоматійних прийомів. «Зухвалість» полягає в тому, що представники СКУ «приїхали проводити свої збори саме до Донецька», що є, на думку місцевих заангажованих політиків, фактом ... «розпалення ворожнечі між Сходом та Заходом країни».

Очевидно, «інтернаціональна» традиція заганяти все українське в «галицьку резервацію» позначилася на географічному дальтонізмі пікетувальників: Донецьк є таким самим повноцінним містом України, як і Львів, і нехтування цього очевидного факту і є тим проявом «ворожнечі», що так не подобається виконавцям «Інтернаціоналу».

Утім, «переслідування націоналістів» не дуже вдалося, оскільки «п'яти» учасників зборів були «моторизовані». Доки безтранспортні пікетувальники блокували облдержадміністрацію, гості «столиці» шахтарського краю на автобусах «зухвало» здійснили турне донецькими вулицями і навіть з «особливим цинізмом» поклали квіти до меморіальної дошки Василя Стуса.

Чиї права насправді ущемляються на Донбасі і хто розпалює міжнаціональну ворожнечу, свідчить ще один приклад, оприлюднений на зборах Ради директорів. Студент Східноукраїнського університету ім. В. Даля Сергій Мельничук ще з 2004 року обстоює свою позицію як громадянина України навчатися і одержувати відповіді на свої запити до Луганської міськради державною мовою. Ні місцеві суди, ні прокуратура не реагують на його позови, тому студент змушений був звернутися до Європейського суду з прав людини. Днями звідти повідомили, що його позов до луганських чиновників взято до розгляду. Навряд чи вдасться місцевим «хористам» облога Страсбурга. Дістатися туди — власні п'яти позбиваєш...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Сьогодні на Полтавщині відбудеться виїзне засідання уряду, на якому обговорюватимуться питання осінньо-польових робіт

■ ВРОЖАЙ-2007

Аграрії не поспішають збувати збіжжя

Прикарпатці завершили збирання ранніх зернових. Погодні випробування, яких зазнали господарства сходу і півдня країни, майже не зачепили цього регіону. Відповідно і врожай непоганий. Намолочено 204,2 тисячі тонн зерна, що хоч не набагато, а все ж на 6 тисяч тонн більше, ніж торік. Це при тому, що площі ранніх зернових в області цьогоріч дещо скоротилися. Середня врожайність жнивного поля становить 25,5 ц з гектара, що теж на рівні 2006-го.

А ось продавати вирощений урожай аграрії не поспішають. Поки що найкращі справи з формуванням регіональних хлібних ресурсів — з рекомендованих постановою Кабміну 66 тис. тонн так званого незнижуваного тримісячного запасу закладено вже 52,6 тис. тонн, або майже 80%. А ось із закупівлею збіжжя до відділення Аграрного фонду справи йдуть важко. При плані 2,9 тис. тонн у його засіки засипано лише 580 тонн. Пояснюють це тим, що ціна тонни пшениці на біржових торгах Агрофонду десь на 100—150 гривень нижча, ніж в інших. До державного матеріального резерву, який у краї представляє Івано-Франківський комбінат хлібопродуктів, за потреби 6 тис. тонн завезено трохи більше третини — 2,2 тис. тонн. Складається враження, що сільгоспвиробники не квапляться збувати збіжжя, побоюючись продешевити.

Дарина НАЗАРЧУК.

Від посухи постраждали непрофільні культури

Луганські аграрії намолотили 635 тисяч тонн ранніх зернових і зернобобових. Як вважають фахівці, для погодних умов літа-2007, які характеризувались сильною посухою, це непогані результати. Проте порівняно з минулим роком збіжжя зібрано на 105 тисяч тонн менше.

Від посухи переважно постраждали культури, які в господарствах не є профільними: горох, ярий ячмінь, овес. Однак озимі дали по 22,6 центнера на круг, за рахунок чого середня врожайність зернових та зернобобових по області становить 17,9 центнера з гектара. Найкраще нива вродила у Свердловському, Троїцькому, Марківському та Попаснянському районах.

Алла АНТІПОВА.

Про вал надбаний та втрачений

Валовий збір зернових у Київській області прогнозується на рівні 1,6—1,7 мільйона тонн. Про це повідомив перший заступник начальника Головного управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації Петро Пилипенко. Він зазначив, що на врожайність вплинула посуха в південних районах Київщини, втрати від якої сягнули 23 мільйонів гривень. «Коли б не посуха, то валовий збір зернових цього року перевищив би два мільйони тонн», — запевнив Петро Пилипенко.

Збирання ранніх зернових в області майже завершилося. Намолочено 1,2 мільйона тонн збіжжя, зокрема, 663 тисячі тонн пшениці і 312 тисяч тонн ячменю. Середня врожайність пшениці — 32,1 ц/га, що на 0,9 ц/га більше, ніж торік.

Г. К.

Фото Галини КВІТКИ.

На знімку: Васильківський елеватор приймає зерно нового врожаю.

Жиліну життя в жилу

(Початок на 1-й стор.).

Значить, Жиліна зараз треба шукати на ланах, де готується грунт під майбутній цукровий урожай. У прямому й переносному значенні слова, бо СП «Лан» — це один із підрозділів агрофірми.

Тут саме закінчують безвідвальний обробіток 500-гектарного клину під буряк. Жиліна видно здалеку: кремезний чоловік у білій сорочці, у розмові — сам спокій.

— А чому ж? Техніка те, що треба, міцна — «Кейс-310» (у нас їх три), люди ще надійніші. Ось Микола Шкільнюк зі своїм напарником за зміну впорують по 50 гектарів. А звернули увагу, що не плугом ідемо, а глибокорозпушувачем — бережемо землю. Пам'ятаєте колись безвідвалку, її ідеолога — нашого земляка Федора Моргуна?.. Але ж тоді, у вісімдесятих, машинерії такої не було, що нині...

Щоб спокійна сьогодні душа була, давайте ще заскочимо на заготівлю силосу. Можу засипати цифрами, скільки нам треба цього добра, сіна, сінажу, але навіщо вони вам? Взимку 1200 голів худоби щодня їсти просить. Зніміть краще он нашого Юрка і запишіть прізвище — Керекеш! Бачте, як вправно орудує своїм «Маралом»!.. Скільки дійної череди? 475 голів, кожна корова дає по п'ятнадцять з половиною літрів молока.

— Які перспективи, питаєте?.. — Помовчавши: — Жити і працювати, і щоб усе в жилу...

Олександр КЛИМЕНКО.

На знімках: у «Селі»: генеральний директор агрофірми «Шишацька» Сергій Жилін на полях СП «Лан» з його директором Іваном Панасенком; Юрій Керекеш на «перекурі».

Фото автора.

Шишацький район Полтавської області.

БОРГИ ТА ОБОВ'ЯЗКИ,

Як ви оціните стан справ у сільгосппідприємстві, де не засіяна жодна сотка землі, а на фермі менше 30 голів ВРХ? Гроші в касу там не пливуть, а ледь капають, бо за день продають менше 80 кілограмів молока — трохи більше гривні за кілограм. Саме така ситуація нині у СТОВ імені Ватутіна Народицького району. Неважко здогадатися: господарство в боргах. За борги розібрали і продали навіть... гноєсховище — воно було з бетонних блоків.

Нинішній керівник товариства Валерій Слепенчук прийняв його в 1996 році. Тоді це було середнє господарство: утримувало 500 голів ВРХ (половина — корови). Рільники мали 13 тракторів, п'ять комбайнів, на полях і фермах щодня працювало до 70 душ. За чорнобильською програмою у Заліссі чотири роки підряд отримували кошти на розвиток м'ясного скотарства.

Де все це поділося? Говорить Валерій Слепенчук:

— Люди в Заліссі, звісно, не всі, а більшість, ніколи не відзначалися трудовим завзяттям у колгоспі. Їх доводилося часто вмовляти вийти на роботу. А тут ще й демократія прийшла, яку багато хто сприйняв як вседозволеність. Боляче вдарила по господарству кучмівська аграрна реформа. Люди розширили свої ділянки до гектара-півтора, працювати вирішили на себе. Якщо раніше у СТОВ було по два механізатори на трактор, то згодом на 2—3 трактори залишився один механізатор. А нині й цього немає.

Директор вважає: найпростіше — повністю поділити землю та майно, яке ще залишилося, і хай кожен працює сам. Або — спробувати зберегти господарство. Тоді мали б зібратися засновники, проаналізувати разом із селянами стан справ, змінити керівництво. Може, в іншого директора справи нарешті налагодяться, вважає він.

Чи можна оживити СТОВ імені Ватутіна? Без великих вкладень цього вже не зробиш. А на те, що прийде багатий «дядько» з торбою грошей, — надії примарні. І не лише тому, що це Народицький район. На Поліссі взагалі не густо на чужих інвесторів: вкладати треба більше, а віддачі чекати довше...

Корів — як у деяких районах

Для того, щоб жителі Залісся зрозуміли, як багато вони втратили, не подбавши про збереження свого сільгосппідприємства, їм і їхати далеко не треба. У Народицькому районі є ТОВ «Норинцівське». Директором тут Микола Кирилович Миколайчук. У тридцяті роки місцевий колгосп очолював його батько — Кирило Андрійович Миколайчук, поряд з яким трудилися четверо братів та п'ятеро сестер. Здогадуєтеся, скільки тепер у Норинцях представників цього роду Миколайчуків?

Микола Кирилович прийняв колгосп у 1981 році. Про Назарчука, його попередника, старше покоління селян досі тепло згадує. Тричі за його керівництва колгосп виходив переможцем всесоюзного змагання. Миколайчук не підвів: двічі одержував такі ж регалії. Що діялося з економікою далі, нагадувати зайве. Але люди не розбігалися по своїх наділах. У СТОВ — чотири відділки. У людей є робота й заробітки, а отже — й пенсія буде.

Нині дехто зневажливо ставиться до нагород і призових місць часів СРСР. Мовляв, передовиків штучно придумували. Приклад Миколайчука засвідчує, що це не так. Бо людина справді творча, мисляча шукає і знаходить оптимальні рішення, навіть коли економічні реалії міняються на 180 градусів.

Краще за всі цифри про «Норинцівське» скажуть слова, почуті на одному з обласних семінарів аграрників:

— У Миколайчука худоби, корів зокрема, мало не стільки, як у всьому Бердичівському районі.

Справді, у «Норинцівському» на 1400 гектарів сільгоспугідь півтори тисячі голів ВРХ, третина — корови. В усьому Народицькому районі 3360 голів худоби (корів — 1300). Отже, ситуація в аграрному секторі району великою мірою

Картопля: не встигли зібрати, а вже подорожчала

Північні країни дещо більше поталанило з дощами, аніж півдню. Тому й урожай чернігівської картоплі очікують пристойний. З 87 тисяч гектарів селяни планують взяти 1530 тисяч тонн бульб. Це виходить десь у середньому по 170 центнерів з гектара. А у фермерському господарстві «Лавр» прогнозують викопати по 350 центнерів «другого хліба», у приватному підприємстві «ДП «Левона-Агро» — до 300 центнерів.

Уже третій рік картопляна галузь Придесення на піднесенні. Пристойна ціна крохмалистої в 1,5—2 гривні за кілограм стимулює сільгоспвиробників займатися цією культурою. Вирощені бульби можна продати і за 3 гривні. Так, цього року фермер Олексій Бутенко зменшив посіви картоплі удвічі.

— Навесні був такий ажіотаж з насіннєвою картоплею, — хвалиться він. — Тому я її продав по 3 гривні. Адже це набагато виграшніше, ощадливіше, ніж посадити картоплю, понести затрати на її догляд і продати восени по 1,5 гривні.

Одне слово, зовсім інша ситуація порівняно з недавнім минулим, коли вирощений урожай скуповували по 30—50 копійок за кілограм. На жаль, у 90-х роках минулого століття картопляна галузь Придесення через цінові перекоси, завезення бульб із Польщі, міське городництво зазнала непоправних втрат. Досить сказати, що до 1990 року картоплі висаджували удвічі більше, ніж зараз. У колгоспах було 1000 картоплесаджалок, 1700 картоплезбиральних комплексів, 1200 сортувальних пунктів. На сьогодні практично все це перетворилося на руїну.

У 2005 році сільгосппідприємства вирощували картоплю ледь на 2,8 тисячі гектарів . Нині — на 3,4 тисячі. Різкого зростання не відбувається, адже бракує потужної техніки. Вона є лише у кількох господарствах. Так, ТОВ «Інтерагросистема» посіяло цього року бульби на 567 гектарах. Але це завдяки тому, що має увесь набір техніки як для садіння, так і для збирання культури. Таких господарств на область до 10. У решті сільгосппідприємств — стара техніка, котра може забезпечити роботу лише на 30—50 гектарах. А більшість взагалі не може зайнятися вигідною справою, оскільки не має оборотних коштів для закупівлі картоплесаджалок, картоплезбиральних комбайнів.

Фото Галини КВІТКИ.

Сьогодні головний вирощувач картоплі на Чернігівщині — селянин. Власні руки, іноді конячина — основні його знаряддя. Цього року приватні городи, зайняті під картоплю, сягають 83,6 тисяч гектарів (у 2005 р. було 92,7 тис.). Зменшення посівів на 9000 га за два роки свідчить не про зміну пріоритетів селян, а про ще одну негативну тенденцію — демографічну. Щороку в області помирає 20—25 тисяч людей похилого віку (а жили вони в основному на селі). Зрозуміло, згадані 9000 гектарів — їхні городи, які нема кому обробляти.

Є й інша проблема.

— Якщо у великих господарствах займаються сортооновленням, насінництвом, — каже директор науково-виробничої асоціації «Чернігів-картопля», кандидат сільськогосподарських наук Володимир Купріянов, — то в індивідуальному секторі справа пущена на самоплив, що збіднює врожаї. А в багатьох населених пунктах через це з'явилися вогнища картопляної нематоди і раку. Ми проводимо виставки, виїзди на села, але цього, хоч як це прикро, замало. До речі, нинішнього року держава виділила 3 мільйони гривень на програми селекції для 15 господарств, які займаються сортами. Це істотна допомога у вирощуванні 4000 тонн елітної картоплі для насіннєвого оновлення у сільгосппідприємствах.

...Мізерний урожай картоплі на півдні та у центральних областях, схоже, підвищить шанси чернігівців вигідно продати вирощені бульби. Не сьогодні-завтра розпочнуться «другі» придеснянські жнива. Водночас села заповнять хури обмінювальників бульб на кавуни, дині, цибулю, олію, цукор. Вигідно чернігівці спродадуться — тоді будуть думати, як наступного року посадити крохмалистої більше.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На город хоч не виходь, нема чого копати

На Вінниччині майже весь урожай бульби — 98 відсотків — вирощують на присадибних ділянках.

У Любові Іванівни, так назвала себе жінка, із села Новоживотів Оратівського району під картоплею 60 соток землі. Господиня вже збирає врожай. «Гріх нарікати, гарні бульби». Так збіглося, що висаджувала їх у вологий грунт, та й пізніше дощ не обминув село. Вродило не гірше, ніж торік. А в сусідів — Новоживотів межує з Тетіївським районом Київщини — дощ пройшов стороною. То там нема що копати. Жінка чула від людей, що вже зараз у Тетієві на ринку кілограм картоплі коштує п'ять гривень.

— На город хоч не виходь, — каже спересердя ветеран війни, колишній фронтовик Василь Дерманський із села Краснопілка Гайсинського району. — Нема чого копати. Спека була така, що тріщини розміром у долоню пошматували город.

У Калинівському районі можна знайти села, де врожаєм замилуєшся, а є й такі, де порожньо під картопляними корчами, пояснив ситуацію начальник районного управління агропромислового розвитку Олександр Поліщук. Це один з небагатьох районів Вінниччини, де картопляні ділянки збереглися в переважній частині господарств. Найбільше їх у СТОВ «Радівське» — 35 гектарів. Тут традиційно вирощують не менш як 8—9 сортів бульб. Частину продають на насіння, а товарні сорти використовують на харчування в їдальнях підприємства, пропонують населенню. Минулої неділі під час обласного сільськогосподарського ярмарку господарства Калинівського району реалізували жителям обласного центру картоплю по 2—2,2 гривні за кілограм. На ринку «Урожай» у Вінниці кілограм середніх і великих бульб коштує від трьох і більше гривень за кілограм. Це вдвічі дорожче, ніж торік.

Без сумніву, взимку бульби стануть ще дорожчі, прогнозують фахівці обласного управління агропромислового розвитку. Площі картоплі зменшилися, до того ж у частині населених пунктів невврожай. Заготовляти бараболю радять восени. У час масового збирання продавці трохи зменшать ціну.

Вл. інф.

або У кожного своя доля, в господарств також

залежить від того, як спрацюють у Норинцях. Між іншим, молоко продають на Київ, дорожче, ніж інші. Секрет простий. Який солідний переробник хоче мати справу з господарством, де 40—50 корів? Йому потрібна продукція високої якості і великий опт. Щоб не чайною ложкою возити. «Норинцівське» відповідає цим критеріям.

Пам'ятаєте, керівник СТОВ імені Ватутіна згадував про чорнобильські кошти на розвиток м'ясного скотарства? В області й сьогодні переконані, що це перспектива для поліських господарств, хоч справжньої ціни на таке м'ясо в Україні ще не склали. У «Норинцівському» ті гроші не пішли в пісок. Тут 290 голів м'ясної породи. Худоба добре вгодована. Господарство одержало цього року 32 тисячі гривень державної дотації на підтримку розвитку м'ясного скотарства. За даними райуправління агропромислового розвитку, «Норинцівське» в середньому за кілограм живої ваги виручило по 8 гривень 50 копійок — за худу стільки б не дали. 115 нетелей продали населенню.

Вирощують у господарстві і свиней, коней. Працюють над насінництвом трав.

Стихія — то в економіці, то в природі

А проблем більш ніж досить. Улюблена культура Миколайчука — картопля. Колись її садили на півтисячі гектарах. Тепер елітне насіння вирощують на 20 гектарах — доводиться орієнтуватися на попит. А він низький: в області лише три відсотки площ під картоплею, 97 відсотків її росте на городах у населення, а там зазвичай садять чим завгодно.

Або інше. Основна озима культура — жито, яке більш придатне для засіву в умовах Полісся. Але тим, хто його вирощує, платили останніми роками зовсім смішні ціни...

Та й погода з сюрпризами. Кілька років тому через великий снігопад на багатьох споруд у «Норинцівському» не витримала покрівля — а це збитки на десятки тисяч гривень. У травні цього року нова біда — буревій. У Клочках (один з відділків «Норинцівського») не встояла опора високовольтної лінії. Її поновили швидко. А от господарству з наслідками стихії впоратися було непросто. Наприклад, на конюшні, довжина якої близько 120 метрів, не залишилося жодного листа шиферу. Поряд —напівзкриті чотири приміщення для відгодівлі ВРХ, зерносклад.

— А на додачу, — розповідав наступного дня Микола Миколайчук, — причіп для підвезення грубих кормів вітер підняв і вдніс до лісу — більш як на 200 метрів. Два інші причепи перевернув прямо в машинно-тракторному парку **(на знімку)**.

Стихія завдала збитків майже на 120 тисяч гривень. Узялися самі долати її наслідки. Грошей на це, хоч підприємство і краще в районі, немає, тож розібрали в Норинцях покрівлю складу міндобрив, а шифер перевезли у Клочки — на тваринницькі приміщення. На роботу разом з рядовими працівниками вийшли спеціалісти, керівники виробничих підрозділів.

— На допомогу прийшов навіть Валентин Мошинський, якому вже восьмий десяток пішов, — каже Микола Кирилович.

* * *

Невже й справді такі різні люди у СТОВ імені Ватутіна та в «Норинцівському»? Чи, може, одному з цих господарств на керівників не щастило?

Іван ДУБНИЦЬКИЙ,
Олексій КАВУН.
Фото Івана ДУБНИЦЬКОГО.
Житомирська область.

■ РЕЗОНАНС

Наш читач домігся допомоги на посівну

Подзвонив Юрій Корецький, керівник підприємства «Агротех», що в Казанківському районі Миколаївської області. Господарство, яке потерпіло від посухи, не може знайти кошти на осінню сівбу, хоча уряд обіцяв фінансову підтримку таким сільгосппідприємствам. Перш ніж звернутися до газети, Ю. Корецький оббив чимало порогів — у районі, області й у столиці. Про біду «Агротеху» газета розповіла 14 серпня ц. р. у матеріалі «Польовий SOS, або Як держава намагається «допомогти» потерпілим від посухи господарствам». Утішно було почути, що гроші вже надійшли на рахунки казначейства і господарству найближчими днями обіцяють видати 60 відсотків від належних 380 тисяч гривень.

Чи доводиться вам, шановні читачі, зіштовхуватися з подібними ситуаціями? Пишіть — і ваші листи стануть основою подальших публікацій.

Галина КВІТКА.

Буковинські медики спільно з румунськими колегами реалізовують проект «RO-UA-MENTE» з удосконалення реабілітації та лікування психічно хворих

Корпорація «Богдан» почала серійне виробництво тролейбусів *(Укрінформ)*

■ ПЕРЕДПЛАТИ І ВИГРАВАЙ!

У фашистській неволі я мріяв про голос з України

Дитинство для Колі Марченка (на знімку) обірвалося під час фашистської облави 1942 року. У селі Ялинці, що на Полтавщині, підлітків було дуже мало, та й тих поліцаї забрали, завантажили у вагони для худоби і відправили відбувати трудову повинність до Німеччини.

Миколу Марченка призначили чорноробом на одну з вугільних шахт у провінції Вестфалія, «довірили» відкочувати вагонетки з нарубаним вугіллям. Жилося надголодь, а працювати доводилося хлопчиську за трьох дорослих.

— Нічого, витримав, — розповідає 82-літній Микола Іванович Марченко. — Тільки за Батьківщиною сумував, так хотілося хоча б голос, хоча б маленьку звісточку з України почути.

31 березня 1945 року концтабір з малолітніми в’язнями визволили американські війська. Вони передали хлопців і дівчат з України, котрі мріяли про повернення на рідну землю, працівникам СМЕРШ (це відомство розшифровувалося як «Смерть шпигунам»).

Такими «шпигунами» виявилися і всі вивезені фашистами у рабство підлітки. Транзитом з Німеччини всіх відправили в Сибір. Микола Марченко опинився в Тюменській області. Три роки поневірявся на лісозаготівлях, знову жив надголодь. Повернувся в рідні Ялинці, працював косарем у колгоспі. Села того вже немає — спочиває воно на дні Кременчуцького водоймища. Потім — школа будівельних майстрів. І закрутило кочове життя залізничного будівельника: довелося працювати у Красноярському краї, на Уралі, поїздив Україною — в Закарпатті, Буковині. 13 років пропрацював на Одеській залізниці, а 22 роки Микола Іванович перебуває на заслуженому відпочинку.

— «Голос України» передплачую з найпершого номера, розповідає він, — назва дуже сподобалася. Читаю газету українською мовою, бо нею думаю, розмовляю, пишу. Найукраїнська з усіх українських газет наш «Голос», — каже Микола Іванович. — Зворушують всі публікації Людмили Коханець: мужня жінка, мужній журналіст. Завжди з цікавістю читаю публікації з Полтавської області.

Розумію, що газета без реклами жити не може, але, на мій погляд, іноді в «Голосі» аж занадто багато реклами, інколи через її велику кількість і почитати немає чого. Більше пишіть про ветеранів, адже нас так мало залишилося, хочеться уваги і турботи, добре слово почути.

А розіграш призів, що придумав «Голос», — дуже навіть цікаве заняття. Я всі ці роки постійно брав участь у лотереї, а щастя стати переможцем посміхнулося вперше. Чайний сервіз, який я одержав у подарунок від «Голосу України», у домашньому господарстві дуже знадобився. Тепер коли чаюватиму, буду згадувати улюблену газету.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото автора.

30 люків зникло за ніч

П’ять вулиць Хмельницького протягом однієї ночі залишились без каналізаційних люків. Правоохоронці з’ясували, що в цьому винні троє юнаків, які в такий спосіб вирішили трохи заробити. Після того, як один із них розтринькав батьківські гроші, призначені для оплати навчання, двоє приятелів запропонували провести нічну операцію. Найнявши таксі, вони проїхали кількома вулицями міста і зняли понад три десятки металевих люків. У пункті прийому металобрухту одержали за зданий «брухт» 700 гривень, тоді як вартість лише одного люка становить понад чотириста гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

Весь город у... чорнобривцях

У своїй сільській оселі сім’я художників з Вінниці Федора Панчука та Людмили Любацької створила музей подільської хати

■ РІДНИЙ КРАЙ

— Стукає дядько у двері, каже, купіть для музею подушку, вона така велика, що я на ній все одно не сплю. Питаю його спросоння: а чого так рано, ще й не розвиднілося, не могли вдень прийти? — Вдень з подушкою не можна, бо подумають, що свататися йду...

Хату шукали за... книжкою

Коли Людмила Любацька, науковий працівник музею-садиби Михайла Коцюбинського у Вінниці, розповіла директору музею заслуженому художнику України Федору Панчуку про свій задум створити музей подільської хати, він у відповідь скептично усміхнувся. Вона ніби не побачила того. Продовжувала: «Хата має бути така, як «книжка пише» — глиняна, стояти на горбку і щоб город виходив до річки».

Майже рік вони шукали хату «за книжкою». Обійшли й об’їздили десятки сіл. Помешкання у селі Кліщів Тиврівського району, хоча воно й стоїть на горбку, спершу розгледіти було непросто. Крім бур’янів, хатину густо обступили молоді зарості дерев.

Сусіди сказали, що тут ніхто не живе уже більш як десять років. «Це було минулої весни, — згадує пані Людмила. — Нам дуже сподобався бузковий тунель на вулиці, яка вела до Південного Бугу. Саме туди виходив город».

Цей будинок вони купили, навіть не заходячи всередину. Хазяїна знайшли у місті Ладижині, це у протилежному кінці області, у Тростянецькому районі. Він приїхав у гості до сина з Росії. Там і розрахувалися з ним і забрали ключі. Перед тим, як відчинити двері, стежку прокладали... з сокирою в руках.

Посидіти на ліжку XIX століття

— Цій хаті вже 108 років, — каже Федір Панчук. — Про її «вік» ми дізналися від колишнього хазяїна. Його прізвище Петровський. У селі багато можна почути про цю родину.

Мама Петровського займалася ткацтвом і писанкарством. Але її найбільше цінували не за це — вона ще була бабкою-повитухою. Пам’ятають жінку як дуже людяну й старанну. Споруджував будинок дід господаря, в якого Панчуки купили хату. Він працював у Жмеринці на залізниці. Схоже, мав непогану платню. Інакше навряд чи вдалося б поставити хату аж на сім кімнат. А стіни дотепер не дали тріщин тому, кажуть сільські майстри, що поставлені на доброму, а головне — високому фундаменті. Стеля теж висока, аж до трьох метрів. Її дотепер надійно тримають дубові крокви. Щоб краще було видно, як то кажуть, саму конструкцію, Панчуки оголили крокви, зняли вапно, глиняну замазку. І підлога вціліла, бо дубові дошки добре просякнуті дьогтем. Так само, до речі, як і балки на стелі.

— Від колишніх господарів нам дісталися деякі ужиткові речі, — каже пан Панчук. — Де ви нині ще побачите ціп? А погляньте, яке добротне ліжко! Таке важке, що одна людина не зрушить з місця. Робота XIX століття. Була в хаті й оця лава-ослін. На всю довжину кімнати. Ми удвох не могли її переставити в інше місце. Важка, бо з дуба. Збереглася ще скриня. Як і колись, у сінях стоїть драбина...

Пан Федір, коли перший раз обійшов усі кімнати, не міг стримати захоплення: «Так це ж готовий музей!». Селяни, як дізналися, що художники «роблять музей», почали одне поперед одного нести старі речі. Бо знають, що художники щось заплатять. Так музей поповнився ще однією великою скринею, у ньому з’явився старий посуд — глиняні глечики, миски, макітра, прялка. Принесли навіть ікону. А на стіні хліва господарі виставили ярмо для волів, дерев’яне колесо від воза. Ще одне колесо встановили на високому дереві. Чекають, може, там загніздяться лелеки.

Друзі теж дещо передали для нового музею. Заслужений майстер народної творчості різьбяр Василь Слободянюк виготовив оберіг. Його встановили одразу при вході на подвір’я. У миснику біля печі привертає увагу кераміка — робота рук ще одного заслуженого майстра народної творчості, Людмили Фелінської. Священик Володимир Яковина подарував своє художнє полотно «Митрополит Володимир». Деякими з експонатів поділилися працівники обласного краєзнавчого музею. Щоправда, Панчуки їм презентували ткацький верстат, придбаний у Кліщові.

Півмішка насіння квітів посіяли

Протягом двох місяців Панчуки «відчухували» стару оселю. «Ні рук, ні ніг не чули». Мили, білили, шкребли, а ще — розписали стіни народним орнаментом. Навіть зовні по кутках можна побачити барвисті малюнки — квіти, птахів. Їх видно з вулиці. Люди зупиняються, милуються. Там, де починається город, викопали копанку. Ввечері перед дощем чути, як кумкають жабки. Звідки вони тут взялися? «Мабуть, занесли їх разом з очеретом з річки». У воді плаває семеро рибин. Поруч — фрагмент плетеного тину.

Майже весь город засіяли квітами. Півмішка насіння витратили. Найбільше чорнобривців. Є ще айстри, майори, жоржини, нагідки, дзвіночки. «Цієї назви не знаю, — каже пані Людмила, — у народі на неї кажуть «розтріпана баришня». Отака вона й є, як бачите, геть вся розтріпана. — Ми б стільки насіння не накупилися. Збирала з осені, де можна було. І на клумбах музею Коцюбинського, і у знайомих».

Шкода, що «килим» видався не такий, як задумували. Посуха позначилася навіть на квітах. Деякі чорнобривці лише тепер, після запізнілих дощів, розкривають пелюстки. Хоч і поливали потроху, але...

Картопля у них також є. Правда, небагато.

Буде ще житло трипільське

До початку зими Федір і Людмила планують поставити ще одну хату — трипільську. Кажуть, під час археологічних розкопок тут, на березі Південного Бугу, знайшли залишки трипільського поселення. Один із його фрагментів — недалеко від їхнього городу. Самі обставини підказують, що треба по сусідству з хатою минулого століття поставити ще й трипільську. Помешкання трипільців були прості, пояснив пан Панчук. Стіни плели з лози, потім обмащували глиною. Біля кожного викладали призьбу. Зроблять його таким, щоб там і заночувати можна було. Може, кому минуле насниться...

Коли знайомилися з обійстям Панчуків, на подвір’я прийшли юнаки й дівчата. Всі в однаковій формі. На рукавах напис «Опора». Пояснили, що вони — із Всеукраїнського табору. Відпочивають на березі Південного Бугу. Хотіли б музей подивитися. Господарі приїздять сюди з Вінниці щовихідний. Майже завжди у такі дні бувають екскурсанти. Недавно заходили туристи, які на байдарках пливли Південним Бугом. Перед ними були учні з Бердичева Житомирської області. Поріг музею переступали студенти з Бару. А першими його оцінили місцеві жителі.

Спочатку нові господарі побоювалися за збереження будинку. «Такий час — чого хочеш можна чекати». Але коли Федір якось забув на подвір’ї сокиру, а за тиждень приїхав і побачив, що вона лежить на тому само місці, зрозумів, що у Кліщові люди не липкі на руку. Якось він повернувся з берега річки босоніж. Через деякий час прибігає хлопчик, запитує: «Дядьку, це не ви забули кросівки?». Хлопчика звати Славко, він уже дев’ятикласник. Навчається у школі-інтернаті. Сам з багатодітної родини, мешкає з батьками неподалік. Відтоді як через забуті кросівки познайомився з новими господарями, постійно навідується до них. Потроху допомагає. Щось переймає для себе. А коли ті виїздять до Вінниці, Славко залишається на господарстві. Музей подільської хати у Кліщові легко впізнати по табличці на воротях. «Щоб гості не блудили», — усміхаються на прощання Панчуки.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: на той рік квітів буде ще більше.

Фото автора.

Селяни, як дізналися, що художники «роблять музей», почали одне поперед одного нести старі речі

Директор ВАТ «Турбоатом» В. СУБОТІН:

«Чутки про передчасну смерть «Турбоатома» надто перебільшені»

Усупереч безпрецедентним рейдерським атакам, обложений завод не тільки не занепав, а й навіть досяг економічних та фінансових успіхів

Одне з найуспішніших промислових підприємств сучасної України, флагман енергетичного машинобудування ВАТ «Турбоатом» за більш як 70 років свого існування виготовив майже 300 парових турбін для ТЕС і ГРЕС, 110 турбін для АЕС, понад 400 гідравлічних турбін. Продукція «Турбоатома» успішно працює на чотирьох континентах, у 35(!) країнах. В Україні 40% ТЕС, 85% АЕС, 95% ГЕС оснащено турбінами, виготовленими саме «Турбоатомом». Багато десятиліть трудовий колектив унікального підприємства заслужено пожинав лаври слави, але ніколи, навіть за найскладніших часів, старі майстри, інженери не почували себе так кепсько, як сьогодні.

От уже четвертий місяць, як харківський «Турбоатом» у стані облоги. Заводські прохідні під охороною міцних хлопців в уніформі. Ворота, під'їзні шляхи перекрито багатотонними вантажівками. Біля приміщення заводоуправління — наряди міліції. Робітники, ІТРівці вже неабияк втомилися від цієї «прифронтової зони». Але ціна питання занадто велика: бути чи не бути «Турбоатому»?

Здійснивши кілька невдалих спроб силового захоплення підприємства, рейдери вдалися до найцинічніших методів психологічного тиску на в. о. гендиректора заводу Віктора Суботіна, пустивши в хід і жалобні вінки, і підпали, і вибухові пристрої. На його телефон регулярно надходять погрози з вимогою скласти повноваження директора заводу.

— Зважте, їхні атаки стають дедалі витонченішими, однак вони примітивні й передбачувані, — каже В. Суботін. — З усього видно, всі правові методи боротьби цієї компанії, що оспорює моє призначення, вичерпані, якщо вона вдається до залякувань та погроз. Твердо заявляю: у нас обов'язково знайдуться ефективні заходи протидії, без порушення закону.

— Вікторе Георгійовичу, ще трохи — і справа дійде до того, що робітники почнуть рити траншеї і займати кругову оборону?

— Так, на жаль, доводиться констатувати, що останній місяць чиняться майже щотижневі спроби силового захоплення заводу. Ідуть вони з боку приватних акціонерів.

— Проясніть, хто ці люди, що відбувається навколо «Турбоатома»?

— В статутному фонді «Турбоатома» 75,2% акцій належить Фондові державного майна України, тобто — державі; 25% —приватним акціонерам, 15% з яких сконцентровано в компанії з управління активами «Сварог ессет менеджмент», а решта — в працівників підприємства. Але «Турбоатом», по суті, державне підприємство, три чверті його активів у державному володінні.

— Чому, за що тоді триває ця «неоголошена війна»?

— Виходячи із законодавства про акціонерні товариства, ВАТ «Турбоатом» будує свою роботу з акціонерами на відомих принципах. Акціонери реалізують свої права шляхом участі в зборах акціонерів, у роботі спостережної ради, розподіляють дивіденди тощо. Однак є деякі юридичні тонкощі, що їх міноритарний акціонер намагається використовувати для того, щоб одержати додаткові переваги, не володіючи значним пакетом акцій.

— Яку мету він переслідує у вашому конкретному випадку?

— Чинним законодавством передбачено, що Фонд зобов'язаний мати своїх представників у спостережних радах (СР) тих підприємств, де в нього є акції. Коли створювалося АТ «Турбоатом», збори ухвалили рішення про пропорційне представлення усіх акціонерів. Оскільки частка Фонду становить 75% акцій, те четверо із шести членів СР — представники Фонду. Решта двоє — представники 25-відсоткового пакета: по одному від компанії «Сварог ессет менеджмент» і трудового колективу. Крім того, дві з чотирьох вакансій членів СР від Фонду було віддано Харківській облдержадміністрації і Міністерству промислової політики. Але всі вони повинні були діяти за дорученням Фонду.

Але от яка сталася метаморфоза. Працівник Мінпромполітики став чомусь виконувати доручення не Фонду, а міністра. Чиновник облдержадміністрації пішов у бізнес. Інтереси держави залишилися представляти тільки дві особи. Але коли решта четверо почали проводити збори і виносити рішення, на які їх Фонд ніколи не уповноважував, то стало очевидно, що ситуацію треба змінювати, оскільки вона йшла врозріз з інтересами держави.

На сьогоднішній день усі новопризначені представники Фонду діють у його інтересах.

— Але навряд чи цей хвацько закручений сценарій можна назвати суто правовими негараздами.

— Безумовно, коли дві третини членів СР «Турбоатома» перестали орієнтуватися на державу за того, що три чверті акцій у цьому АТ належить саме державі, Фонд зобов'язаний був приймати таке рішення, оскільки в статуті ВАТ «Турбоатом» недвозначно записано, що акціонер вправі змінювати свого представника будь-якого моменту. Але ці люди, котрі де-юре і де-факто вже ніхто, продовжують приймати якісь рішення, вдаються до позаправових спроб заволодіння заводом, збурюють громадську думку...

— Підведемо певну рису. Йдеться про своєрідне двовладдя?

— Мова йде про ситуацію нібито двовладдя, що її певні кола намагаються використовувати для того, щоб дестабілізувати роботу підприємства, а далі реалізувати другий етап свого плану — заволодіти заводом або ліквідувати його.

— Ваш попередник Анатолій Бугаєць якось говорив, що «Турбоатом» доти працюватиме стабільно, поки перебуватиме в державній власності.

— І цілком мав рацію. Нинішній стан влади в державі й правовий нігілізм дозволяє створювати прецеденти, коли акціонер, котрий володіє мінімальним пакетом акцій, здатний блокувати роботу багатотисячного колективу і підприємства з багатомільйонними можливостями.

Безумовно, це заважає нормально працювати. Але це жодним чином не позначається на нашій фінансово-господарській діяльності. Ми вже добилися значних результатів у розвитку підприємства, у поліпшенні нашої виробничої та фінансової діяльності.

— Можете навести якісь цифри, факти? Адже в деяких місцевих ЗМІ, що «особливо пильно» спостерігають за розвитком подій навколо «Турбоатома», тільки й чутно: який, мовляв, із Суботіна директор, жодного дня не працював на заводі?..

— Критерій істини, як відомо, практика. Фінансово-господарська діяльність, намічена на поточний 2007-й рік, характеризувалася такими показниками. Обсяг товарного випуску було плановано на суму 320 мільйонів гривень. Але темпи зростання, що ми їх набрали в другому кварталі, дають нам змогу вийти наприкінці року на показник не менш як 450 мільйонів. Ми значно «довантажили» підприємство і забезпечуємо додатковий випуск готової продукції. Унаслідок чого змінюється і чимало інших економічних показників. Якщо прибуток поточного року був запланований трохи більш як 8 мільйонів гривень, то ми тільки за другий квартал цей показник підвищили до 20 мільйонів.

— У який спосіб досягнуто такого успіху?

— Ніякого особливого секрету немає. Провели ревізію усієї фінансово-господарської діяльності, переглянули можливості як збільшення доходу, так і скорочення зайвих витрат. Переглянуто всі договори на комплектацію і придбання товарно-матеріальних цінностей і виявлено значне завищення цін при покупці матеріалів. Думаю, що там є чимало фактів зловживань. Значно скорочено витрати на сировину, матеріали та комплектуючі. Переглянуто договори на постачання продукції, що їх теж укладали з мінімальною рентабельністю. У деяких випадках завод виробляв і відвантажував продукцію собі на збиток. Ми зуміли переконати наших партнерів, замовників у тому, що необхідно доплатити за тими контрактами, котрі були укладені, але для заводу були збитковi. Тільки завдяки таким заходам лише за минулий липень одержали майже три мільйони гривень чистого прибутку.

Ми зупинили всі розкрадання і, повірте, маємо колосальну підтримку трудового колективу в цій справі. Заробітна плата на «Турбоатомі» сьогодні вище, ніж на будь-яких інших машинобудівних підприємствах Харкова та України.

— Вікторе Георгійовичу, однак, щоранку робітники пробиpаються на завод, як до фортеці у стані облоги.

— Так, усі ми втомилися від цих «воєнних дій». Кілька днів тому, коли близько восьмої ранку з'явилася інформація, що під'їхали автобуси й у сквер напроти заводу знову стала збиратися група молодих людей відомої «спортивної статури», то кілька десятків робітників вийшли за прохідну й сказали: годі, хлопці! Погралися й досить! Ми не дозволимо розкрасти наше підприємство!

— Нині з вуст уже колишніх працівників «Турбоатома» на місцевих телеканалах багато говориться і про нібито наявні фінансові та інші махінації, і про те, що ви ніколи не працювали в енергетичному машинобудуванні...

— Так, я прийшов на підприємство з «Мегабанку». Ми багато років спільно працювали як партнери. Причому, «Турбоатом» працював і з іншими харківськими банками: «Укрсиббанк», «Базис». Кошти «Турбоатома» розміщалися саме в харківських банках, і результати співробітництва завжди були успішними. Всі угоди були абсолютно відкриті.

Після мого приходу на «Турбоатом» усі ті договори, що були укладені в минулі роки, залишилися чинними. Більше того, розуміючи відповідальність і моральність моєї позиції, колишнього керівника банку і нинішнього директора заводу, я збільшив банківський відсоток за користування коштами «Турбоатома». І «Турбоатом» сьогодні одержує додаткові кошти — більш як півмільйона гривень на місяць — за розміщення своїх ресурсів у харківських банках, і насамперед у «Мегабанку».

— Світовий бренд «Турбоатом» відомий на чотирьох континентах, майже в сорока країнах світу. Уся ця нинішня «війна» проти «Турбоатома» — це щоб його не стало, щоб зробити вільнішим шлях для його конкурентів?

— ВАТ «Турбоатом» — це перлина України. Безумовно, країна, держава повинні дбайливо охороняти подібні підприємства, яких залишилося в нас, на жаль, одиниці. Ми сьогодні робимо все, щоб розширити перспективу його роботи на зовнішніх ринках. За три місяці провели цілу низку переговорів із замовниками, діючими і потенційними, з партнерами з турбобудування із Росії. Російський ринок дуже цікавий для «Турбоатома». Але для того, щоб увійти на цей ринок, нам потрібно зуміти домовитися з нашими колегами з енергетичного машинобудування, з іншими заводами, що працюють з ними в кооперації. Ми провели переговори з «Силовими машинами». Ми знаходимо взаєморозуміння з «Росенергоатомом» як з основним замовником турбін на російському ринку. Мало того, в нас сьогодні є конкретні тендерні пропозиції, і я абсолютно упевнений, що ми вже в серпні станемо переможцями в низці тендерів на російському ринку.

Аналогічним чином працюємо й у країнах далекого зарубіжжя. Насамперед, на індійському ринку — це наші давні партнери. І коли я чую сьогодні улюлюкання з боку недоброзичливців із приводу того, що ми нібито зірвали індійський контракт, то дозволяє офіційно заявити: ми здаємо всі замовлення з високою якістю і вчасно.

Не менш активно ведемо експансію на ринку Латинської Америки: Мексика, Аргентина, Бразилія... Виробнича програма заводу збільшуватиметься щорічно в рази. На наступний рік портфель замовлень заплановано на 600 мільйонів. А через три роки підприємство має вийти на обсяги реалізації товарної продукції не менш як на один мільярд гривень щорічно.

— Ви багато говорите про плани з Росією, і водночас усю цю, м'яко кажучи, плутанину експерти пов'язують із російським бізнесом.

— Повірте, таке підприємство, як «Турбоатом», має у світі колосальну цінність. Я вважаю, що росіяни не зацікавлені в тому, щоб прибрати його з ринку енергетичного машинобудування. Таке підприємство, навпаки, потрібно розвивати, і бізнесмени це розуміють. За того складу устаткування і потужностей, що сформовані в цехах «Турбоатома», ми — кращі на європейському континенті.

— Який логічний вихід із ситуації, що склалася?

— Вихід один. 28 серпня 2007 року відбудуться збори акціонерів ВАТ «Турбоатом», на яких буде підбито підсумки ще минулого року і прийнято рішення за основними життєво-важливими напрямами діяльності акціонерного товариства та підприємства на майбутній період роботи, на яких остаточно буде вирішено питання і про генерального директора. Тільки акціонери вправі приймати такі рішення. Тому розпал нинішніх пристрастей з наближенням 28 числа, мабуть, тільки наростатиме. Я цілком упевнений, що ми проведемо мирні й розумні збори. Після чого одержимо тільки додаткові можливості продуктивніше трудитися.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

«В ідею Майдану вірю, а політикам — ні!»

■ ДО ДОШКИ!

Майдан-2007 — ще не історія. Він може повторитися будь-коли до 30 вересня і після. То хто на ньому днював і ночував весною? Чи тільки ревниві борці за ідею? Хотілося б відповісти ствердно. Хотілося б потиснути руку міністрові освіти і науки, який запевняє, що до Києва на заробітки їхали хто завгодно — тільки не школярі та студенти.

Спочатку цифри. Вартість масових заходів протесту — від 55 до 73 мільйонів доларів. На підтримку коаліції за два останні весняні місяці «витрачено» від 500,5 до 671 тисячі «людино-днів».

Про це заявив співгромадянам директор Міжнародного інституту демократії Сергій Таран.

Генеральна прокуратура теж долучилася до розвінчання міфу про цілковиту політичну «імпотентність» школярів і студентів.

«Останнім часом, — стверджує прес-служба ГПУ, — набули поширення факти залучення школярів та студентів до участі в політичних акціях. Установлено, що лише у квітні 2007 року понад 200 учнів ЗОШ та студентів ВНЗ брали участь у політичних акціях. Як правило, діти залучалися представниками осередків політичних партій без погодження з органами освіти, керівниками навчальних закладів. Десять учнів 9—11 класів Чигиринського НВК Черкаської області разом з дорослими під час навчання, не повідомивши батьків, поїхали до Києва для участі в мітингу, за що отримали грошову винагороду».

Це виняткові випадок, кажете? Читаємо далі.

«Упродовж трьох днів у квітні цього року учні однієї з ЗОШ Охтирського району та Роменської школи Сумської області, залишивши навчання, перебували в столиці, про що було відомо керівництву, проте відповідних заходів вжито не було».

І це ще не все. За грошовою винагородою неповнолітні майже з усіх регіонів виїжджали до столиці, де мешкали у непристосованих палатках в антисанітарних умовах, не мали належного харчування, медичного забезпечення. Як наслідок... госпіталізовано 13 дітей. Зокрема, у лікарню потрапила 17-річна хвора на цукровий діабет студентка Миколаївського технікуму.

Не обійшлося і без трагічних випадків. Так, потрапив у ДТП мікроавтобус, на якому мешканці села Успенівка Саратського району Одеської області прямували до Києва на мітинг. Серед них було п'ять учнів ЗОШ. Двоє з них отримали травми.

Втім, заробітчанство на мітингах більш притаманне спудеям.

Послухайте розповідь одного із студентів вузу Київщини.

— Восени 2004-го я був у 11 класі. В Україні тривали доленосні події. Бачив реальний шанс змінити владу, хотів у цьому взяти участь. Пішов у місцевий штаб різнокольорових. Тоді я й гадки не мав, що участь у мітингах може бути прибутковою.

Я безплатно роздавав листівки, вішав стрічки, прапорці на дерева.

Уже 2007-го вирішив заробити. Зателефонував координатору штабу і поцікавився, чи нема роботи. «Буде мітинг 30 квітня, збирай людей». У призначений час приїхали до Палацу спорту, де формувалися колони. Нас повели до Конституційного Суду, де отримали символіку... опозиційної партії. Ми не встигли здивуватися, як нас порахували, записали, проінструктували. Грати так грати, аби платили, тільки й подумав тоді.

Прапорів дали по два. Через кожні пару години нас перераховували.

У кожного наглядача («пастуха») було по 40—50 осіб. Якщо хтось залишав стрункі колони мітингувальників, нас примушували шукати їх. Відлучатися навіть поїсти не можна було, підвозили тільки воду.

Чому організаторами стають вихідці з іншої політсили? Бо вміють організувати. За один мітинг вони обіцяють 50—60 гривень, а самі отримують 1000 за день.

Склалося враження, що менеджери акцій на своїх же і наживаються. За втрату прапора, який коштує близько 30 гривень, з кожного взяли в нашій групі по десятці. Якщо когось помітили «під мухою», теж карали всю групу. За три дні я заробив більше, ніж стипендія за місяць. А охорона, «крикуни» за добу, начебто, отримували 150—500 гривень.

З того часу в ідею Майдану вірю, а політикам — ні!

...Коментувати монолог студента не хочеться. Знаєте, чому?

Іван ІЛЛЯШ.

■ ЛИПКІ РУКИ

А викладач — не суб'єкт

Генпрокурор Олександр Медведько на зустрічі з журналістами повідомив, що за минулі півроку виявлено 150 випадків злочинної діяльності доцентів і професорів. Уже розглядаються судами 39 кримінальних справ.

Трохи розвеселила аудиторію цифра 23: стільки складено протоколів про корупцію викладачів.

— Річ у тім, що вони в середніх і вищих навчальних закладах не є суб'єктами корупційних діянь, — пояснив Олександр Іванович. — Ось коли Верховна Рада ухвалить відповідний закон, тоді боротьба з поборами у вузах буде значно ефективніше.

І покарання хабарникам смішне. На Полтавщині, скажімо, викладача викрито в 32 епізодах (брав у 80 студентів). І одержав умовний термін покарання. Подібний випадок — на Рівненщині.

І. І.

«Бронзовий» Станіслав Ніколаєнко

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Команда юних українських математиків посіла шосте командне місце на 48-й Міжнародній учнівській олімпіаді, що проходила у м. Ханой (В'єтнам).

Таких результатів наші діти не досягали з 1997 року: три золотих, одна срібна та дві бронзові нагороди. Цього разу в олімпіаді взяли участь 522 учні з 93 країн світу.

В особистій першості випускник Києво-Печерського ліцею «Лідер» № 171 Данило Радченко показав абсолютний четвертий результат.

Завдяки високому професійному рівню та самовіддачі вчителів, які готують дітей до Всеукраїнських олімпіад, вдалому добору учнів та якісно проведеним відбірково-тренувальним зборам наша команда зуміла піднятися порівняно з минулим роком з 22-го на 6-те місце. Готував її до престижних змагань Сергій Торба, аспірант Інституту математики Національної академії наук, керівник команди — Наталія Прокопенко, головний спеціаліст МОНУ.

Золоті медалі, крім Радченка, також завоювали Володимир Медвідь (Львів), Павло Міщенко (Донецьк). Срібну виборов Віктор Богданський (Київ, «Лідер»), а бронзові — Юрій Шишацький (Київ, «Лідер») та Станіслав Ніколаєнко (Донецьк).

Вітаємо!

■ КЛАСНІ НОВИНИ

Наш УРАН у мережі континенту

У рамках реалізації державної програми «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті та науці на 2006—2010 роки» презентовано проект URAN-GEANT2.

Нещодавно в Лондоні підписано угоду про підключення української науково-освітньої мережі УРАН (URAN — Ukrainian Research and Akademic Network) до європейської системи GEANT2.

Тепер наші вчені мають доступ до наукових і освітніх інформаційних ресурсів, зокрема, електронних бібліотек, баз даних навчальних закладів Європи тощо.

Довідка «Голосу України».

До GEANT2 підключено 34 країни, мають доступ понад три мільйони науковців із 3500 університетів і наукових установ континенту.

Програми фінансуються

У першому півріччі, за даними Державного казначейства України, видатки державного бюджету на пільговий проїзд студентів профінансовано стовідсотково.

Також у повному обсязі виділено урядом кошти на виплату державних премій у галузі освіти, науки і техніки; на видання, придбання, зберігання і доставку підручників та посібників для студентів.

Окрім цього, нинішнього року передбачено фінансування зі спеціального фонду держбюджету програми «Реконструкція та ремонт гуртожитків для учнів професійно-технічних училищ та студентів ВНЗ» обсягом 25 мільйонів гривень.

■ ДО 1 ВЕРЕСНЯ

Області відзвітували

Начальники обласних управлінь освіти і науки на черговій нараді звітували про готовність навчальних закладів до навчального року.

Зокрема, в Херсонській області заплановано відновити дванадцять дошкільних закладів. Закриття шкіл не планується. Натомість їх будуть об'єднувати. Начальники управлінь пообіцяли заповнити вакансії в ЗОШ до початку навчального року.

Особливу увагу на нараді заступник міністра Валентин Тесленко приділив своєчасній доставці підручників. Він наголосив, що начальники обласних управлінь мають особисто звітувати про це двічі на тиждень.

Уряд почув

З ініціативи міністра освіти і науки уряд виділив 2,2 мільйона гривень на аварійно-відновлювальні роботи в школі с. Мала Помічна Новоукраїнського району.

Станіслав Ніколаєнко зазначив, що через катастрофічний стан будівлі майже 200 дітей із семи сіл позбавлено можливості навчатися в школі.

А тим часом місцева влада на диво спокійно поставилася до цієї гострої проблеми. І тому в справу втрутилося МОН та народний депутат Микола Садовий.

Вода і житло — основні проблеми

Директор загальноосвітньої школи № 56, що в селі Гончарни Орлинівської сільради Севастополя, Ольга Марусевич (на знімку) перебуває в гарному настрої. Уже в середині літа господарство практично було готове до 1 вересня.

Торік спільними зусиллями міської, районної влади і народного депутата України Івана Вернидубова вдалося зробити капітальний ремонт будинку. Отож нинішнього літа займалися тільки косметичним. Також завезли вугілля, заготовили дрова. Напередодні приїзду кореспондента в школі працювали слюсарі.

У новому навчальному році тут навчатиметься сорок шість учнів, троє з них — першокласники. Педколектив і техперсонал, за словами Ольги Володимирівни, укомплектовано практично повністю. Але б ще проблему з житлом вирішити. Сама Ольга Володимирівна наймає в селі будинок. Як і ще одна представниця колективу.

— Чотири роки не можемо розв'язати ще одну проблему — водопостачання, — розповідає молодий директор. —Воду беремо з криниці. Санепідстанція кілька разів на рік визнає її непридатною, але закрити школу не можемо. Тому із завгоспом уже разів п'ять платили штрафи...

Цього року літо видалося нетрадиційно посушливим навіть для Криму. В Гончарному колодязі пересихали, і сільрада організувала для селян підвезення питної води автоцистернами. Директор розраховує, що у такий само спосіб буде налагоджено водопостачання школи. Добре, що кілька років тому на вимогу працівників СЕС у приміщенні встановили п'ятикубову ємність.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Гончарне.

Фото автора.

Тьмяніє світло у шкільному віконці

Якщо порівнювати з попередніми роками, нинішня підготовка до навчального року більшості з наявних 654 загальноосвітніх шкіл області йде майже ударними темпами. Працювати аби день до вечора не дозволяє штаб з оперативного вирішення питань щодо підготовки ЗОШ до роботи в осінньо-зимовий період. Як результат, завершено ремонт внутрішніх систем опалення у шести, зовнішніх тепломереж — у двох, водопровідних мереж —у десяти, котельного обладнання — у дев'яти ЗОШ.

Хоч як прикро, але абсолютна більшість ремонтно-будівельних робіт виконується за рахунок обласного та місцевих бюджетів, які вже профінансували їхній обсяг на 10 мільйонів гривень з лишком, а також спонсорських коштів. Зрештою, держава теж дала слово впрягтися у регіонального воза і навіть пообіцяла виділити для цього більш як 12,3 мільйона гривень субвенцій — удвічі більше проти торішнього.

Як же вона виконує взяті на себе зобов'язання? За великим рахунком — як мокре горить. У той час, коли область надриває пупа для створення нормальних умов для школярів, можновладці на початок серпня виділили на підготовку матеріально-технічної бази освітянських закладів менше 3,6 мільйона гривень субвенцій, що становить заледве 28,7 відсотка від обіцяного. Приміром, кошторис на капремонт Новослобідської одинадцятирічки становить 600 тисяч гривень. Для освоєння цієї суми будівельникам потрібно щонайменше два місяці. Уряд же розщедрився на кошти лише в останній декаді липня. Ще тиждень було згаяно на проведення тендера серед підрядних організацій. Щонайменше декаду, за умови супердосконалої організації, буде згаяно на закупівлю та забезпечення об'єкта необхідними будівельними матеріалами...

Жодної копійки із передбачених 802 тисяч гривень досі не надійшло з держбюджету на придбання шкільних автобусів. Стежкою «старшого брата» у розв'язанні цієї проблеми пішло й обласне начальство, яке заборгувало цій програмі «лише» 2,9 мільйона гривень. Через відсутність коштів у місцевих бюджетах проблемним залишається і своєчасне забезпечення закладів підручниками.

Існує проблема, на тлі якої решта її «подружок», навіть укупі, здаються карликами. Йдеться про хронічну нестачу освітянських кадрів у сільській місцевості. Згідно з довідкою обласного управління освіти і науки, через нестачу фахівців 2000 вчителів сільських шкіл перейшли на «багатоверстатне» обслуговування. Причому 20 відсотків з них викладають по два-три і навіть чотири предмети одночасно, до того ж не за фахом. Навіть важко уявити, як учитель історії чи географії намагається доходливо і зрозуміло втовкмачити учням закон Джоуля-Ленца чи біном Ньютона. Найгострішим у сільських школах є дефіцит учителів математики, фізики, іноземної мови та трудового навчання.

Зауважу — це сьогодні. Завтра сумний список обов'язково поповниться фахівцями з інших предметів. Ця переконаність базується на незаперечних фактах... Сьогодні 708 (!) педагогічних працівників регіону не забезпечені житлом. Тож, либонь, нічого дивного в тому, що нині на Сумщині налічується 246 (!) малокомплектних шкіл. Скільки їх буде за рік чи за два, залежить не тільки від демографічної ситуації, а й від ставлення влади до вчителів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Звірі живуть на полицях

На День журналіста народний депутат Наталія Королевська запросила нас на сніданок і подарувала кожному по... слону. Такому сувеніру ніхто не здивувався, адже давно відомо, що Наталія Юріївна — не тільки шанувальниця цієї екзотичної тварини, а й власниця величезної колекції її фігурок, яка налічує сьогодні вже більш як дві тисячі екземплярів.

Чому саме слон? Може, тому, що він найбільший, а все велике викликає повагу. До того ж слон вважається символом мудрості, сили, священних стосунків, неагресивної сили і спокою. Цілком зрозуміло, що завдяки такому позитивному іміджу ця тварина привертає до себе увагу багатьох людей, і не тільки фахівців у галузі науки. Наталію Королевську, наприклад. Хоча, мабуть, завдання зібрати таку величезну колекцію слонів вона спочатку не ставила. Все вийшло якось само собою.

Коли чоловік дізнався, що в них буде дитина, з радості зробив Наташі подарунок. Маленький золотий слоник-дівчинка, якого можна було затиснути в долоньці, став талісманом, що завжди супроводжував майбутню маму в її ділових поїздках. Одного разу під час оформлення польоту до Москви в аеропорту Бориспіль слоник змушений був залишити свою хазяйку. Сталося це всупереч бажанню Наталії з ним розлучитися. Річ у тому, що золотою прикрасою дуже зацікавилися митники, вирішивши, що це — контрабанда, отже, підлягає конфіскації. Наталія тоді була вже на восьмому місяці вагітності й дуже боляче переживала цю ситуацію. Відмовилася летіти до Москви, скасувала заплановані ділові зустрічі і просила у працівників митниці одного — повернути їй слоника. Ледь стримуючи сльози, доводила, що цей амулет їй дуже дорогий, і вона ставиться до нього, як до дитини. Проте стражів закону сльозами не проймеш. Слоника все-таки вилучили, а його власницю зарахували в контрабандистки. Десь за два тижні до пологів Королевську викликали на судове засідання, де їй довелося доводити, що закон вона не порушувала. Річ ця справді була унікальна, адже виготовлена в одному екземплярі й на замовлення. Майстер-ювелір те підтвердив і був дуже здивований, довідавшись, що золотого слоника виставили на аукціон. І сталося це через рік після того, як його конфіскували. Закінчилася та історія досить цікаво: чоловік викупив фігурку на оголошених торгах, і тепер вона живе тільки в сейфі.

Ця історія своєрідно вплинула на друзів Королевської. Щоб якось розрадити, ще 12 років тому вони подарували їй кумедного порцелянового слоника з рожевими вухами. З нього, власне, все й почалося. За минулі роки, як каже сама Наталія, вона жодної фігурки не купила. Всі ці дві тисячі слонів —подарунки друзів, родичів, знайомих, колег по парламенту. У кожної з фігурок, зрозуміло, своя історія. Наприклад, у цього стада з янтарю.

Фахівці вважають, що на землі сьогодні залишилося приблизно сорок п'ять тисяч слонів

— Під час поїздки до Будапешта, — розповідає Наталія, — в одному з магазинів я побачила ці творіння і була просто зачарована ними. Виконані з янтарю і ще якогось кольорового каміння, вони були дуже гармонійні і, я б сказала, якісь зворушливі. Уявіть мою радість, коли в день 8 Березня все це сімейство друзі подарували мені.

Понад дві тисячі слонів різних розмірів треба десь розмістити. У культурі народу зулусів, до речі, слон вважався символом патріархальності, священного до нього ставлення, отже, найпростіша фігурка цієї тварини потребує гідного місця і поводження. У Королевської слони окупували полиці, підвіконня та інші видні місця і в луганській квартирі, і в робочому кабінеті в Києві. Причому у величезному стаді мирно співіснують і ті, що коштують кілька тисяч доларів, і звичайнісінькі базарні дрібнички за одну гривню. Утім, є в колекції й особливі екземпляри, з одним із яких теж пов'язана цікава історія.

Йдеться про такий раритет, як слоник Фаберже. У біографії Королевської був період, коли деякий час їй довелося жити в Москві. Брат Наталії, треба сказати, — дуже впливова людина в уряді Москви, де очолює сьогодні одне з міністерств. Королевська — людина цікава, товариська і ділова, тому в Білокам'яній у неї чимало друзів. Знаючи про захоплення своєї української подруги, московські друзі подарували їй на день народження маленьку зелену фігурку слоника, виготовленого наприкінці XIX століття великим Фаберже. Королевська вважає цей екземпляр раритетом і тримає його у спеціальній коробочці і спеціальному місці. Своїх дерев'яних, глиняних, кам'яних і металевих родичів цей слоник бачить тільки тоді, коли господарка показує комусь своє зібрання. До речі, маючи гіркий досвід перетину російсько-українського кордону, Наталія напівжартома поставила перед друзями умову: мовляв, самі подарували таку дорогу річ, самі й доставляйте її в Україну. Слоника їй доставили без усяких проблем.

Загальний вигляд колекції створює оптимістичний настрій, навіть коли розглядаєш її на фотографії. Тут є певний секрет, і без пояснення Королевської його не зрозуміти.

— У мого зібрання є загальний принцип, — розповідає Наталія. — Подивіться уважно на хобот. Помітили? Майже у всіх тварин він піднятий догори. Це принципово, адже піднятий хобот символізує побажання удачі. Жодної агресії! Щоправда, є в моїй колекції і слони з опущеними хоботами, але їх зовсім мало. Друзі просто не знали цього нюансу.

Недавно секретар Комітету з економічної політики Верховної Ради України Наталія Королевська відсвяткувала свій день народження. Було море квітів і слоників, які поповнили колекцію. До речі, фахівці вважають, що на землі сьогодні залишилося приблизно сорок п'ять тисяч слонів. Одного з них друзі обіцяють подарувати Королевській на день її 35-річчя. Наталія жартує: мовляв, їй нікуди його поставити. Всі полиці й підвіконня зайняті, а інших гідних апартаментів у неї немає. Тому нехай живе її слон на волі і розводить своє потомство.

Алла АНТІПОВА.

Банальний металіст ледь не став диверсантом

У Заводському районі Запоріжжя дивом не сталася залізнична катастрофа. Про це повідомив своїх керівників обхідник залізничної колії однієї з нафтобаз. Уранці він побачив, що з рейок знято костилі та накладки — кріплення до шпал. За ніч зловмисник фактично вивів з ладу майже півкілометра залізничної колії, яка веде на територію цього підприємства. Якби тут вночі проходили поїзди, біда сталася б неминуче.

Оглянувши місце події, працівники міліції невдовзі знайшли неподалік схованку, в якій лежав мішок з костилями та накладками. Влаштувавши засідку, вони через кілька годин затримали злодія, котрий прийшов забрати решту «здобичі». Особою, яка мало не влаштувала диверсію, виявився... 18-річний парубок, мешканець того самого району. І хоч на залізниці він ніколи не працював, у нього вилучили спеціальні інструменти, без яких упоратися з рейковим господарством неможливо. Зате, як з'ясувалося, молодик уже відбував покарання за крадіжку. За цим фактом порушено кримінальну справу. З огляду на небезпечність вчинку, зловмисникові не варто розраховувати на м'якість судового вироку.

Микола МАНЬКО.

■ **ЦИФРА**

3 мільйони 860 тисяч 599 гривень 77 копійок

На таку суму «Житомиртеплокомуненерго» зробило перерахунок своїм споживачам за минулий опалювальний період. Власники помешкань, що їх обігріває це орендне підприємство, побачать зменшення оплати в квитанціях, які надійдуть у вересні. Перерахунок зробили після того, як, вивчивши ситуацію з нарахуванням плати за теплопостачання, адміністративна колегія обласного відділення Антимонопольного комітету України надала «Житомиртеплокомуненерго» обов'язкові для розгляду рекомендації.

Олексій КАВУН.

За 31

мільйон гривень продано чотири ділянки несільськогосподарського призначення на черговому земельному аукціоні в Одесі. Так, ділянка біля моря в 0,77 га на 12-й станції Великого Фонтану пішла за 28 мільйонів гривень за стартової ціни 17,5 мільйона. Тут буде споруджено спортивно-оздоровчий комплекс.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Тернопіль розвиватиметься за наукою

Останні роки обласний центр забудовувався без генплану, що не могло не позначитися на його обличчі. Тож міська влада вирішила рятувати ситуацію і оголосила тендер на розробку генерального плану розвитку міста. Для цього з бюджету виділять 300 тисяч гривень.

У генплані, який має бути готовий до кінця наступного року, розставлять не лише головні акценти забудови Тернополя, а й врахують такі актуальні для нього проблеми як утилізація сміття, введення сучасної системи очисних споруд, виділення місць під кладовища тощо. Прилучитися до планування міста виявили бажання американські містобудівники. Зокрема, на запрошення міського голови Романа Заставного тут побувала доктор містобудівних наук Массачусетського університету, провідний менеджер міжнародної архітектурної компанії INVI, яка розробляє концепції містобудування, Надія Ніліна. Вона висловила своє бачення розвитку міста.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Дві столиці Німеччини

Незважаючи на те, що вже вісім років столицю Німеччини офіційно переведено з Бонна до Берліна, у Бонні все ще працює більше урядовців, аніж у столиці.

За останніми даними, оприлюдненими в доповіді міністра внутрішніх справ ФРН Вольфганга Шойбле, в Бонні ще й досі розташовано аж шість міністерств, де працює 9148 чиновників і урядовців, тоді як у Берліні їх нараховується 8726. І зараз із цього приводу знову розгорнулись активні політичні дебати.

Бо справа ще й у тому, що для узгодження дій як боннським, так і берлінським чиновникам доводиться робити майже 66 тисяч авіарейсів щороку. А це чималі витрати, які великим тягарем лягають на бюджет країни.

У доповіді також відзначається, що наявність двох головних міст призводить до погіршення комунікації та ефективності роботи міністерств. А якщо ці міністерства ще й розділені на дві складові частини, берлінську та боннську, то, за словами пана Шойбле, «це стає причиною нерівномірного розподілу завдань між працівниками, а також ускладнює роботу керівництва, яке має координувати всі процеси».

Як же бути? Якщо міністр внутрішніх справ Шойбле наполягає на переїзді всіх урядовців до Берліна, то експерти бюджетної комісії бундестагу радять не поспішати з вирішенням цієї проблеми. Чому? Тому, що це коштуватиме щонайменше 5 млрд. євро. А таких грошей поки що немає.

Голова бюджетної комісії німецького парламенту Отто Фріке каже: «Навіть якщо ми не можемо собі дозволити повний переїзд усіх міністерств до Берліна, то необхідно кардинально покращити ділові зв'язки між обома містами, зробивши це головним завданням політиків». До того ж, якщо взяти банківський кредит у 5 млрд. євро, то самі тільки щорічні відсотки за нього будуть такі, що на них можна буде їздити між Бонном та Берліном ще десятки років, — такий висновок робить німецький парламентарій.

Але незважаючи на всі перестороги фінансистів, бундестаг усе ж таки обговорюватиме доповідь міністра внутрішніх справ і шукатиме шляхи вирішення проблеми двох столиць країни.

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

Збитки від горе-лізингів

Майже чотири мільйони гривень — саме на таку суму виявили порушення ревізори КРУ, перевіряючи фінансову діяльність агропромислового комплексу області. Перевірки, приміром, херсонської філії НАК «Украгролізинг» та ДП «Херсоноблагролізинг» показали, що тут за отриману техніку існує заборгованість майже 12 млн. грн. А через банкрутство і ліквідацію окремих лізингоотримувачів назавжди втрачено майже 7,5 млн. грн. бюджетних коштів. Ревізори також попередили необгрунтовану компенсацію у зв'язку з посухою в сумі понад мільйон гривень. У той же час контролери довели законність необхідності виплати таких коштів у 95% заявлених випадків.

Алла БРУСИЛОВА.

Що в казані, те й у черпаку

Хто неправильно застебнув перший гудзик, уже не застебнеться як слід.
Йоганн Гете.

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Пишу статтю, а перед очима Одеса. З'явилася вона ще під час відвідин колись флагмана кольорової металургії свердловського "Інтерсплаву", що нині лежить біля підніжжя терикону. Йшов його доріжками і цехами, а пам'ять повертала мене у 80-ті, на одеський завод "Центроліт". Так само доглянута територія, порядок і висока культура виробництва. Підтвердження його екологічної безпеки — квіткові клумби і... виноградники. Красиве і корисне.

Але що це? Масивні грати на вікнах, посилена охорона, армійські вежі, металеві їжаки під воротами. Невже?

— Так, остерігаємося рейдерів, — підтвердив мої припущення Віктор Болденков, генеральний директор підприємства.

Хто ж зазіхнув на симпатичний, але бездиханний завод, що скоротив виробництво за сім років з 77,8 тисячі до 8,1 тисячі тонн сплавів?

Червоне і чорне

Віктор Іванович, привітно зустрівши київського гостя, охоче розклав переді мною товсті теки з матеріалами. Документи, схеми, листи, звіти. І все — в чорно-червоному виконанні. "Так було 17 років, починаючи з 1989-го, а так стало з травня 2006-го" — ілюстрував гендиректор. Екскурс у минуле і сьогодення тривав... п'ять годин. Треба віддати його ораторські здібності та вміння переконувати: факти не на свою користь керівник скромно замовчував, а успіхи не без пафосу піднімав на-гора. Втім, похвалитися було чим. Колектив заводу під його керівництвом прославив не тільки Луганщину, а й країну. "Інтерсплав" знають у 20 державах світу, його продукцію закуповують виробники найвідоміших автокомпаній. А це означає, що з якістю литва було завжди все о'кей!

...Піднесення розпочалося в 1989-му після реєстрації спільного радянсько-іспанського підприємства (з 1991-го — СП з іспанським інвестором) "Інтерсплав".

Засновниками СП були свердловський завод алюмінієвих сплавів (57% статутного фонду), іспанська фірма "Реметал" (40%) і Донецький Всесоюзний НДІ вторинних кольорових металів (3%). У 1990-му інститут змінив назву (нині він Державний науково-дослідний і проектний інститут кольорових металів (ДНДІПКМ) і став правонаступником свердловського заводу із 60-відсотковою часткою в статутному фонді (СФ), що становив 18 млн. інвалютних рублів (32 млн. дол.). До речі, за угодою сторін він формувався три роки.

З розвалом Союзу і втратою ринку металолому три роки, скажемо так, свердловці готувалися до стрибка у вигляді інтервенції на західний ринок. У 1992-му, коли на просторах СРСР автономно "плавали" країни нинішнього СНД, настав час доформувати фонд. І тут на засіданні правління СП директор ДНДІПКМ В'ячеслав Золотухін кидає наживку іспанському партнеру: мовляв, державний інститут не має засобів для внесення своєї статутної частки. Доведеться залучати третю сторону. Співзасновник, судячи з усього, зацікавлено проковтнув "черв'ячка". А 28 липня 1992 року з'явився інвестор в особі ТОВ "Укріс", котрий вніс 3 млн. рублів, яких бракувало, фактично прирівняних до 3 млн. інвалютних рублів (5,5 млн. дол.), хоча за курсом Нацбанку на той момент вони "важили" лише близько 5 тисяч доларів. Інфляція, "панімаєш". Так СП пригріло на плавильних печах змію, яка за смішну ціну прикупила 16,84% акцій підприємства. В 2000-му "Укріс" продало 10,84% цінних паперів іспанцям, з чого й почалися суперечки.

— Тепер інститут і зарубіжний партнер намагаються вивести зі складу засновників "Укріс" шляхом перереєстрації СП в ТОВ і зміни місця прописки, — нарікає гендиректор, пояснюючи посилену підготовку до відбиття рейдерської атаки. До речі, загарбників підприємства він назвав поіменно — від заступника міністра до столичних суддів і реєстраторів. Чому виконавчий директор Болденков так піклується про третю сторону — співзасновника?

— Я до нього вже не маю стосунку: свою частку продав, — відверто зізнається Віктор Іванович. — За підприємство і людей прикро.

Якщо засновники наступають на інтереси і права працівників ТОВ "Укріс" і свердловського заводу, — щиро протестую. Але розберімося, хто і як поставив металургів на коліна і хто посправжньому дбає про процвітання заводу, що є, до речі, одним з містоутворювальних у місті-районі Свердловську.

Обдурили

"Коли нам вдається обдурити інших, вони рідко видаються нам такими дурнями, якими видаємося ми самим собі, коли іншим вдається обдурити нас" (Ф. Ларошфуко).

Отож про обдурювання. Пригадайте: 28 липня 1992-го до складу учасників СП було прийнято ТОВ "Укріс". Нонсенс! ТОВ "Укріс" зареєстровано лише 25 серпня 1992-го. Як неіснуюче товариство стало співзасновником? Про це промовчав Віктор Болденков. І це зрозуміло: заснували ТОВ 15 фізичних осіб, серед яких Болденков і його заступники, Золотухін та його заступники і К°. При цьому директор інституту не узгодив питання передачі права держустанови на невнесену частину до статутного фонду із власником майна — Мінпромполітики. Залучив інвестора, по суті, за спиною колег.

Мало того, як зазначає начальник департаменту СБУ Волошенков, "внесок ТОВ "Укріс" у розмірі.... був безпідставно завищений до частки 16,84% у статутному фонді СП...". У результаті, за твердженням заступника прокурора Донецької області Лівочки, незаконні рішення не дали змоги органу управління майном (Мінпромполітики) "отримувати та використовувати прибуток від господарської діяльності "Інтерсплаву" відповідно до частки в статутному фонді, яка була визначена до включення ТОВ "Укріс" до складу учасників СП".

Державу обдурили ... службовці інституту. Неймовірно, але факт: ДНДІПКМ, згідно з головною бухгалтерською книгою, мав необхідні кошти, щоб сплатити в 1992 році свою частку до СФ. Постає запитання: Золотухін свідомо йшов на обман? Відповідь була б негативна, якби, як вважають в інституті, в списку засновників "Укріса" не було його прізвища та імен менеджерів із Свердловська.

Два місяці тому господарський суд задовольнив прокурорський позов, визнавши недійсним рішення правління від 28.07.1992 г.; виключивши ТОВ "Укріс" зі складу учасників СП "Інтерсплав", правонаступником якого нині є ТОВ "Українсько-іспанська компанія "Інтерсплав"; зобов'язавши збільшити частку ДНДІПКМ у статутному фонді до 60%. Отже, українські й зарубіжні інвестори володіють 100 відсотками акцій. Ухвалою апеляційного господарського суду, який розглянув скаргу "Укрісу", рішення суду першої інстанції залишено без змін. Звільнений після закінчення дії контракту В'ячеслав Золотухін намагався поновитися на посаді директора донецького інституту через суд. Не вийшло. Сьогодні співзасновник "Укрісу" притягується разом з колишнім головбухом до кримінальної відповідальності. Ворошиловський райсуд Донецька слухає справу у звинуваченні їх у зловживанні службовим становищем, що призвело до багатотисячних збитків.

"Хочеться нас з'їсти..."

"**Майже будь-яке зло коїться під хибним приводом добра",** — вважав П'єр Буаст, французький лексикограф позаминулого століття.

Віктор Болденков, заручившися потужною підтримкою колективу, міської влади, б'є на сполох, благаючи допомоги. Послухаймо його.

— Наше підприємство — перше в Україні СП у металургійній галузі. До 2001 року воно було зразком міжнародної ефективної співпраці. Сторони одержували мільйонні дивіденди **("Укріс", приміром, — 4,541 млн. дол. — Авт.)**. Але шість років тому фірму "Реметал" поглинула компанія "Бефеса...", після чого почалися наші біди. Мета іспанців, вважаю, — тіньова безоплатна приватизація підприємства. Спосіб обрано простий — шляхом зміни назви з СП на ТОВ, що фактично означає зміну організаційно-правової форми правління, після чого іспанці отримують право одноосібного управління. В Донецьку і Києві роблять вигляд, що нічого страшного в цій реорганізації немає. А ви запитайте десятки працівників, які готуються на пенсію, як вони підтверджуватимуть пільговий стаж на шкідливому виробництві, якщо працювали багато років у СП, якого сьогодні просто-напросто немає. Як бути підприємству з подвійним статусом, подвійною реєстрацією? Його діяльність стала можливою тільки після відповідних рішень судів, які заборонили органам управління керуватися прийнятим незаконно статутом ТОВ, реєстрацію якого ми оспорюємо. Вперше за 17 років роботи СП ми сім місяців практично не діємо, працюючи на давальницькій сировині. Отже, міський бюджет не отримує податки, пенсійний і соціальний фонди не поповнюються. 350 нинішніх заводчан можуть стати безробітними в місті, де працевлаштування — найгостріша проблема. Виходить, ми винні в тому, що комусь хочеться нас з'їсти. Боротьба власників за контроль над підприємством привела до вимивання оборотних коштів.

Отут доведеться зупинити балакучого гендиректора. Чи іспанці з донетчанами сприяли зупиненню унікального виробництва? Будь-який трудівник заводу знає, що камінь спотикання лежить у Свердловській Державній податковій інспекції (ДПІ). Усюди на території СП (ТОВ) "Інтерсплав" красуються листівки. Їхній зміст однозначний: кількість судів з податковою, Держказначейством та іншими держорганами в період з 1998-го по 10.07.2007 — 585; кількість судових рішень на користь "Інтерсплаву" — 585. За виграними позовами держава має повернути заводчанам 23 млн. 233 тис. гривень. Ось де "зариті" оборотні кошти.

Я спробував одержати роз'яснення у податківців — мені в інформації відмовили. Віктор Іванович, щоправда, надав том листування, з якого стала зрозумілою позиція місцевого податкового начальства. З ним не згодні не тільки керівництво заводу, а й міськрада, профспілка галузі. Вони нещодавно надіслали чергові послання можновладцям різних кольорів, у яких фраза "ДПІ свідомо знищує "Інтерсплав" — більш-менш дипломатична.

То до чого тут "боротьба власників за контроль над підприємством", Вікторе Івановичу? Якщо податківці вибіркою, за симпатіями, дають добро на повернення ПДВ, так і скажіть.

Якщо їм і рішення судів не указ, а бездиханне підприємство душу гріє — поставте питання руба перед найстаршим податківцем Брезвіним: бюджет переповнено і відрахування від солідного експортера "Інтерсплав" відтягають кишені?

То хто у рейдерах ходить?

Як оцінює ситуацію, що склалася у Свердловську, іспанський інвестор, довідатися не вдалося — його представництво в Києві закрито.

У Донецькому інституті натомість усі були на місці. Слово директору ДНДІПКМ **Володимиру Кожанову:**

— Хочу, передусім, заспокоїти заводчан: зміна статусу підприємства аж ніяк не позначиться на їхніх долях. ТОВ, зареєстроване в Києві згідно з новим статутом, — правонаступник СП з іспанськими інвестиціями "Інтерсплав". Збережено код підприємства, як і раніше, керує ним Болденков.

Друге: немає підстав нагнітати обстановку і керівництву Свердловська. Компанія "Бефеса..." запевнила Мінпромполітики, що нормалізація юридичного стану заводу і подальше відновлення виробництва, управління ним — ось умова і підстава для нарощування обсягів інвестування. Це дасть змогу, звісно, підвищити потужність ТОВ, створити нові робочі місця і, власне, збільшити відрахування до державного і місцевого бюджетів. Міністерство у свою чергу готове розглянути питання про додатковий майновий внесок для збільшення відсоткової ставки в статутному фонді.

Це означає, що передавати завод у чиюсь приватну власність ніхто не має наміру. Не виключено, що ТОВ "Українсько-іспанська компанія "Інтерсплав", як рекомендують держоргани, буде зареєстровано у Свердловську. До речі, ми хотіли це зробити спочатку. Але "Укріс", гендиректор, реєстратор підприємства, підтримані міським головою, категорично перешкоджали цьому: відмовляли засновникам у наданні документів, зривали засідання правління, ігнорували статут. Тому довелося їхати до Києва... Тож іще питання, кого вважати рейдером. Чи не в липні 1992-го воно зароджувалося разом з "Укрісом"?

У довідці робочої групи, створеної за дорученням Кабміну в грудні 2006-го, зазначено неодноразово: "бухгалтерських документів не надано". Це що, стиль керівництва виконавчої дирекції? Утім, дивуватися нема чому.

В'ячеслав Золотухін після звільнення відмовився передавати справи новому директору. Той провів аудит, який виявив, зокрема, що завод протягом 2001—2003 років не виплатив ДНДІПКМ дивіденди, чим позбавив його сотень тисяч оборотних коштів. Схоже, податкова інспекція Свердловська просто талановито запозичила досвід Болденкова з невиплати суб'єкту господарювання законом передбачених коштів?..

Про мудрість і чесність

Важко не погодитися з китайським письменником Цзі Юнем, який вважав, що **зробити помилку й усвідомити її — мудрість; усвідомити промах і не приховати його — чесність.**

Віктор Болденков, без сумніву, талановитий менеджер, який фактично з нічого створив висорейтингове виробництво. Втримати його на плаву після багаторічного успішного плавання не дозволило йому, на моє переконання, відчуття безгрішності. Ну не хотів іменитий директор визнавати помилки і все. Але геть емоції і суб'єктивізм. Слово адвокатові **Олександру Суворову:**

— Обов'язок кожного директора СП виконувати волю засновників. А що маємо? Ще в 1991 році, згідно з законом про господарчі товариства, правління підприємства визначилося з організаційно-правовою формою суб'єкта: він повинен називатися ТОВ. 26 липня 1994-го правлінням змінено статус і доручено Болденкову зареєструвати нову редакцію установчих документів, а 27.09.00 р. дирекції повторно доручено привести документацію у відповідність до чинного законодавства. Віктор Болденков не виконав рішення засновників, а сьогодні заперечує їх наявність. Чи чесно це?

Тільки прагненням привести статут СП у відповідність до закону була продиктована чергова спроба створення у вересні 2005 року ТОВ. І саме ця спроба була сприйнята в штики товариством "Укріс" та керівництвом "Інтерсплаву". Воно й зрозуміло. Якщо в старому статуті було прописано, що всі рішення приймаються одноголосно, то, відповідно до чинного законодавства, рішення в ТОВ приймаються голосами власників 60% акцій. У тому числі й питання призначення генерального директора...

Сьогодні він наполягає на передачі корпоративних прав у Фонд держмайна. Мотивує це нібито незаконним управлінням ними з боку ДНДІПКМ. А за час існування СП була не одна спроба передати корпоративні інтереси інституту до ФДМУ, і завжди генеральний директор вважав участь ДНДІПКМ в "Інтерсплаві" правомірною і юридично доводив це в різних інстанціях. Така дивна непослідовність у діях, спричинена зміною керівництва інституту, ще раз доводить, що йдеться не про інтереси держави або трудового колективу, а про зацікавленість самого Болденкова і близького його оточення, зокрема й колишнього керівництва ДНДІПКМ...

А щодо подвійного статусу і подвійної реєстрації, то й тут гендиректор лукавить. Адже є рішення суду, який заборонив жити за новим статутом ТОВ, перешкоджати дирекції спільного підприємства, використовувати печатки і бланки ТОВ та ін. Одне слово, статус СП Фемідою відновлено, що ми опротестовуємо. Але на сьогодні ніщо не заважає "Інтерсплаву" розпочати виробничу діяльність.

Крім відсутності оборотних коштів, додам на завершення.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Свердловськ—Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

АТЗТ «Н.І.К.» було загублено наступні установчі документи, які вважати такими, що втратили чинність:

1. Довідка про внесення до єдиного державного реєстру підприємства та організацій України № 478 від 16.01.2001 р.
2. Свідоцтво про право сплати єдиного податку суб'єктів малого підприємництва - юридичною особою № 2652007729 від 19.03.2007 р.
3. Свідоцтво про державну реєстрацію (перереєстрацію) суб'єкта підприємницької діяльності - юридичної особи.
4. Довідка про взяття на облік платників податків.
5. Довідка про реєстрацію платника страхових внесків до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.
6. Довідка про реєстрацію платника страхових внесків до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.
7. Довідка про реєстрацію платника загальнообов'язкового Пенсійного страхування.
8. Договір купівлі-продажу приміщення, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Бальзака, 66.
9. Статут підприємства та статутний договір АТЗТ «Н.І.К.».

До відома кредиторів ВАТ «Електрон - Газ»

Відрите акціонерне товариство «Електрон - Газ» (в минулому Приладний завод «Електрон») продовжує погашення заборгованості з заробітної плати працівникам підприємства.

Адміністрація заводу звертається до кредиторів, які не зареєстрували на ВАТ «Електрон - Газ» номери особистих рахунків в відділеннях Ощадбанку або АКБ «ТАС-Комерцбанк», терміново з'явитися на підприємство з паспортом і документами, що засвідчують номер особистого рахунку та ідентифікаційного коду.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) порушив справу про банкрутство №22/50б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Полілак», код ЄДРПОУ 32025419, адреса: 94400, Луганська область, м. Краснодон, пр. 60 років СРСР, буд. 4, р/р 260029290 в ЛОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 304007.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну (ліцензія серії АВ №307424 від 20.04.2007 р., яка мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Чернігівська, буд. 12).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 15 серпня 2007 р. по справі №27/143Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Орлан» (ЄДРПОУ 31709194, адреса: 83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 159; р/р 260063953 в ВАТ «Райффайзен банк АВАЛЬ», м. Донецьк, МФО 335076 та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Сопченко Тамару Валентинівну (83009, м. Донецьк, пр. Партизанський, буд. 31-А, кв. 67, тел.: (062) 335-08-41).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення за адресою: 83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 159, тел.: (062) 335-08-41.

Союз юристів України оголошує про початок Всеукраїнського конкурсу на краще професійне досягнення «Юрист року».
Нагородження лауреатів конкурсу відбудеться 8 жовтня в День Юриста.
Детальна інформація про конкурс та умови участі - на офіційному сайті www. jurist-roku. org або за телефоном: (+38093)-650-5995.

---

15 жовтня 2007 року об 11-00
в ЗАТ «Медичний Центр «Добробут»
за адресою: м. Київ, вул. Пимоненка, 10,
відбудуться Загальні Збори Акціонерів.

Порядок денний Загальних Зборів Акціонерів ЗАТ «Медичний Центр «Добробут»:

1. Внесення змін до Статуту ЗАТ «Медичний Центр «Добробут» з метою приведення Статуту у відповідність до вимог чинного законодавства.
2. Обрання Наглядової Ради ЗАТ «Медичний Центр «Добробут» у новому складі.
3. Затвердження Положення про Наглядову Раду ЗАТ «Медичний Центр «Добробут» у новій редакції згідно чинного законодавства.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 02.07.2007 р., відповідно до вимог статті 6, 11 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», порушено провадження у справі № 6/127-07 про банкрутство боржника -Суб'єкта підприємницької діяльності — фізичної особи Лустенка Сергія Анатолійовича (42600, Сумська область, м. Тростянець, вул. Пролетарська, 57, ід код 2536202373).

Розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Линов В'ячеслав Михайлович (ліцензія серії АБ № 271500 від 26.10.2005 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення за адресою: 40012, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх, каб. № 1.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 01.08.2007 р. по справі № Б-39/115-07 Харківське обласне підрядне спеціалізоване ремонтне підприємство з ремонту, будівництва, експлуатації автошляхів і мостів Управління житлово-комунального господарства Харківської обласної адміністрації (ЄДРПОУ 03332665, м. Харків, пров. Соляниківський, 11) визнав банкрутом згідно ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тризну О. В. (ліц. АБ № 216777 від 01.03.05 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Шановні акціонери
ВАТ «ВНДІАЕН»

Повідомляємо Вас, що на підставі рішення Правління до порядку денного повторних загальних зборів акціонерів (повідомлення в газеті «Голос України» №127 від 21.07.2007 р.), які призначено на 5 вересня 2007 року, внесене наступне питання:

«1. Внесення змін та доповнень до Положення про Наглядову раду».

Телефони для довідок: (0542) 21-50-72; 25-13-71.
Правління ВАТ «ВНДІАЕН».

Постановою господарського суду Сумської області від 09.08.2007 р. по справі № 7/37-07 Приватне підприємство «Агрохімтехпостач» (юридична адреса: 40030, м. Суми, пров. 2-й Заводський, 12; ід. код 31163125) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (ліцензія АБ 271687 від 09.02.2006 р.), адреса: 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, 20, офіс 39.

Претензії приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 01 березня 2007 року по справі № 9/3 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Талиш» (м. Полтава, вул. Шведська, 2, к. 423, код ЄДРПОУ 32142148, п/р № 26003420250001 в ПГРУ «ПриватБанк», МФО 331401). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ № 216805 від 16.03.2005 р. Адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченко, 52, к. 402, тел. (0532) 50-95-52).

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено провадження у справі №18/57 про неплатоспроможність Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Надія» (38433, с. М'якенківка, Решетилівський район, Полтавська область, код ЄДРПОУ 30891201, р/р №26005000448004 в Полтавській дирекції АТ «Індекс-банк», МФО 331661).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васіна Є. Є. (36000, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-Б. тел.: 50-80-65).

Претензії кредиторів та заяви приймаються у місячний термін з дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 07.08.2007 року по справі 18/92 Товариство з обмеженою відповідальністю «МПК-Аль-Ямі» (39021, с. Липове, Глобинський район, Полтавська обл., код ЄДРПОУ 31210908, р/р 26003273504001 в Глобинському відділенні КФ «ПриватБанк», МФО 331531) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича (ліцензія АВ №081011 від 04.05.2006 року (36019, м. Полтава-19, а/с 1841).

Заяви про грошові вимоги до банкрута приймаються протягом одного місяця від дня опублікування.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 31.07.2007 р. по справі № Б 24/278-07 визнано банкрутом Приватне підприємство «ВАДІБОР» (ЄДРПОУ 32410242; 50014, вул. Кремлівська, 21, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл.; п/р ь 26009301907 в Лівобережному відділенні ь 8420 ВАТ «Державного ощадного банку України» в м. Дніпропетровськ, МФО 306340), відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Глядченко Володимир Миколайович (49055, пр. Кірова, 96/13, м . Дніпропетровськ).

Постановою господарського суду Волинської області (43000, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) від 06.08.2007 року №7/120-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «РСТ», інд. код 30876749 (юридична адреса: 45400, м. Нововолинськ, вул. Луцька, 25, Волинської області). Ухвалою господарського суду Волинської області від 24.07.2007 року №7/120-Б введено мораторій на задоволення всіх вимог кредиторів.

Ліквідатором майна призначено Нововолинську ОДПІ за адресою: 45400, м. Нововолинськ, вул. Піонерська, 1.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40000, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) від 16.07.2007 року по справі № 8/278-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Чари» (41100, Сумська область, м. Шостка, вул. Гагаріна, 1, код 32009549) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Кривенко Бориса Григоровича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АБ № 116043 від 15.11.2004 р.

Місцезнаходження: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел. 8 (0542) 619-837.

Постановою господарського суду Волинської області (43000, м. Луцьк, пр-кт Волі, 54а) від 06.08.2007 року № 7/119 Б визнано банкрутом Приватне підприємство «Орлан Крафт», інд код 33653081 (юридична адреса: 45400, м. Нововолинськ, вул. Кобзаря, 49/11 Волинської області). Ухвалою господарського суду Волинської області від 24.07.2007 року № 7/119-Б введено мораторій на задоволення всіх вимог кредиторів.

Ліквідатором майна призначено Нововолинську ОДПІ за адресою: 45400, м. Нововолинськ, вул. Піонерська, 1.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 06.08.2007 р. по справі № 12/22б Державне сільськогосподарське підприємство «Ударник», розташоване за адресою: с. Розкішне Лутугинського району Луганської області, вул. Леніна, буд. 223, код ЄДРПОУ 00496596, п/р № 26003304229 в Лутугинському відділенні № 7901 Ощадного банку України, МФО 364296, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Іванова Марина Олександрівна (ліцензія серії АВ № 307391 від 10.04.2007 р., що мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Цимлянська, 12).

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 06.08.2007 р. по справі №2/196-Б СВК «Курилівський» (с. Курилівка, Волочинський район, Хмельницька обл., код ЄДРПОУ 03378070, р/р 260021505 в ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 315966) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шматлай Ю. В. (ліцензія АВ №081150 від 24.07.2006 р., м. Хмельницький, вул. Майборського, 12, кв. 23).

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

У КІНЦІ НОМЕРА

СЕРЕДА, 22 СЕРПНЯ 2007 ■ № 149 (4149)

23 серпня **утримається спекотна погода з температурою вночі 15—20, на півдні до 25, вдень 29—34, у південній та східній частині 35—38 градусів тепла. Без опадів, лише у західних областях місцями пройдуть короткочасні дощі, грози. Вітер південно-західний, 5—10 м/с.**

■ З УСЬОГО СВІТУ

Хто автор?

У багатьох книгах і підручниках вміщували і вміщують гравюру, що ілюструє уявлення людей XV—XVI століть про будову світу: людина на краю землі просунула голову крізь небесну твердь і обдивляється Всесвіт. Вважалося, що цей твір належить невідомому художнику тієї епохи. Однак останнім часом з'явилася думка, що малюнок цей виконано багато пізніше. На користь такого судження говорить техніка виконання гравюри, ще не відома в XVII столітті. Вперше ілюстрацію було вміщено в книзі знаменитого автора Камілла Фламмаріона «Популярна астрономія». Цілком можна припустити, що «старовинну» ілюстрацію намалював сам автор книги, адже він був відомий не тільки як учений і популяризатор, а й як відмінний художник.

Боа проти пацюків

У мексиканському портовому місті Масатлан власник одного готелю геть змучився пануванням пацюків і мишей у коморах. Вони не звертали уваги на отруєні приманки і зі знанням справи вибирали собі на поживу делікатеси, призначені для багатих відвідувачів ресторану. Коли терпець хазяїнові урвався, він купив кількох боа. Удави швидко навели порядок у коморах. Але нещасний підприємець не врахував плодючості цих змій. За короткий час удави так розмножилися, що стали тримати в страху прилеглі до готелю квартали з населенням 15 тисяч чоловік: не вдовольняючись пацюками і мишами, вони перейшли на дрібних свійських тварин, що мали необережність вистромити ніс на вулицю. Робити нічого: на боротьбу з боа влада направила добре озброєний бойовий загін.

Енергія лементу

Англійські вчені зробили визначне відкриття. Вони підрахували звукову енергію, яку виділяють на стадіоні під час футбольного матчу 100 тисяч глядачів, коли одночасно кричать: «Го-о-ол!» Виявляється, її вистачить закип'ятити два літра води. Отже, підкреслюють дослідники, цілком можна зварити каву для всієї улюбленої команди.

Камінний зоопарк

Містечко Нальжовське-Горі, що в Західній Чехії, може не турбуватися за свою флору і фауну: місцеві ліси — під надійною охороною. Поміж дерев в околицях містечка причаїлися гігантські зубасті чудовиська, здоровенні ведмеді і навіть значних розмірів черепахи дуже войовничого вигляду. Тільки — кам'яні. Більш як 150 років тому тутешні майстри вирізали цих велетнів, щоб вони захищали місцеву природу від нечистої сили. Люта сторожа чудово впорається з поставленим завданням: нечиста сила сюди й носа не потикає. Зате перед туристами «охорона» безсила. Тисячі людей приїжджають у Нальжовське-Горі. І це зрозуміло: всім хочеться подивитися камінний зоопарк.

Розумна чапля

Суперечки про те, чи мають тварини розум, ведуться вже не одне сторіччя. Не вступаючи в дискусію, можна констатувати: розуму в них, може, й нема, але кмітливість — напевно. Наприклад, чапля, яка живе в маямському сикваріумі — морському акваріумі (від слова «sea» — море). Одна з ділянок сикваріуму, на березі бухти Біскейн, зветься «Забуті острови». Тут живуть морські птахи, павичі, ігуани, морські черепахи. У каналах і протоках незліченна кількість дрібної риби. Вона-то й цікавить чаплю найперше, а полює хитра пташина з допомогою... приманки. На березі валяється безліч хлібних і м'ясних балабушок, які залишилися після відвідувачів, що підготовують рибу. Чапля вибирає апетитний шматочок й урочисто несе його до води. Потім вичікує зручний момент. Тільки-но поблизу з'являється зграйка рибок, чапля кидає у воду приманку й уважно спостерігає за метушнею рибок. Потім блискавичний кидок — і в дзьобі вже б'ється здобич. Якщо балабушку зносить течією, чапля наздоганяє її, підбирає і знов повертається на колишнє місце, щоб відновити полювання.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Іду на ви!»

■ НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Відомий український радянський кінодраматург, автор сценарію фільму «В бій ідуть тільки «старики»» Євген Онопрієнко був частим гостем редакції нашого тижневика. Веселий, дотепний, він буквально наліво й направо сипав жартами і всілякими історіями з кіношного життя. Як зі своєї практики, так і ті, що згодом, обростаючи різноманітними новими подробицями, ставали ледь не легендами. Але от до цієї, розказаної Євгеном Федоровичем під час однієї з наших посиденьок, зайвих «черепашок», на мій погляд, не прилипло.

А було так. У ході веселої балачки хтось комусь сказав: «Іду на ви!» Метр повернув голову, примружив одне око і промовив: «А ви, молодий чоловіче, з цим виразом акуратніше, а то був один випадок...» І зразу розповів «історичну історію», яка сталася зі славетним радянським кінорежисером Ейзенштейном:

— Коли він зняв свого «Броненосця «Потьомкіна»», успіх був такий приголомшливий, що молодий режисер миттю став класиком. Уявляєте? Ще вчора був нарівні зі своїми колегами, одна компанія веселунів, дотепників, жуїрів. А тут р-раз, — Євген Федорович зробив паузу, щось, мабуть, пригадуючи, і продовжив: — Знаєте, так, мабуть, природа більшості людей влаштована — раптом з'являється такий собі манюсінький черв'ячок заздрості. Словом, багатьом здалося, що ця слава режисера не те щоб незаслужена, але... Усі знали ціну і йому, і собі; знали, що здатні на більше. І от якийсь режисер Б., починаючи в Одесі свій новий фільм, вирішив це довести. Та такий був упевнений у собі, що, кажуть, дав Ейзенштейнові телеграму: «Починаю фільм... Іду на ви!» На що Ейзенштейн, розказують, недовго думаючи, відразу телеграфував у відповідь: «Ідіть ви на...» І, як пізніше з'ясувалося, був дуже близький до істини...

В. Н.

Фоторепродукція з архіву Віктора МИХАЙЛОВА (Укрінформ).

Інтим по-італійському

■ ЦІКАВА СТАТИСТИКА

Хронобкологія — наука про біоритми — давно встановила, що є години, коли в людини проявляється найбільша віддача в роботі, коли вона займається фізичною працею чи спортом, як і є дні тижня, найбільш придатні для розумової діяльності чи такі, що потребують великих енергетичних затрат.

Цікаві в цьому сенсі дані про сексуальні звички італійців, які підтверджують, що і в добі є більш і менш «гарячі» години. Так, згідно з дослідженням, проведеним інститутом «Арке», 23,3 відсотка італійських чоловіків у віці від 25 до 35 років воліють віддаватися любощам одразу після вечері, кожен п'ятий усе-таки чекає ночі і лише 11,2 відсотка кохаються в другій половині дня.

Є на любовному фронті і бійці, готові ринутися в обійми прекрасних синьйор і синьйорин у будь-який час — таке зізнання зробив кожен третій дон-жуан на Апеннінах.

Як заявляють експерти, наші біоритми регулюються зовнішніми факторами, такими, як чергування темряви і світла, або ж змінами біохімічного складу людського тіла. І всі ці комбінації роблять нас несхожими одне на одного. Звідси й різні вподобання італійських Ромео до амурних ігор і вибору «розкладу»: на запитання, а в який саме час ви вважаєте за краще зайнятися «цим», кожен третій італієць без роздумів відповідає: «Мені байдуже». Ще одна третина зупиняє свій вибір на ранкових годинах. Цікаво, що кожен п'ятий Джанні, Луїджі або Роберто з обуренням відкидає саму думку про те, щоб віддатися коханій під час обіду. Усе-таки шлунок для них — понад усе.

Хоча й тут є винятки: один з десяти працюючих ладен відмовитися від їдальні, аби присвятити обідню перерву коханню. І кожний же десятий при цьому зізнається, що займався сексом на робочому місці, а точніше, в різних місцях: більша частина службовців (38,8 відсотка) вибрала для цього письмовий стіл, 12,2 — ліфт; 8,2 — прольоти, а ще 14,3% респондентів-чоловіків обрали інші, не відомі нам екзотичні вирішення проблеми.

Ну, а що ж Джульєтти? Вони дуже демократичні: 39,7% віддаються коханому будь-коли, та кожна п'ята вважає за краще опиниться в обіймах Амура глибокої ночі. Цікаво, що третина опитаних ненавидить займатися «цим» відразу ж після пробудження.

Єдині італійці в одному: перевагу для «інтимних зустрічей» вони віддають ліжкові, в цьому зізналося більше половини синьйор. Такої само точки зору дотримуються і 42,2 відсотка синьйорів. Думки розділилися лише з приводу душу — там люблять зливатися в екстазі 6,6% італійок і майже 14 відсотків їхніх співвітчизників.

■ АНЕКДОТ

Це ваше...

Митник поважно сходить на корабель для огляду.

— Наркотики є?

— Є. От, будь ласка, — хазяїн дістає дипломат. — Ось героїн, ось кокаїн. Все акуратно запаковано, ось шприц готовий.

Митник, витріщивши очі:

— Може, і зброя є?

Хазяїн дістає великий шкіряний баул:

— Ось «Макаров», ось «Калашников», ось патрони до них. Усе як треба!

Митник з усмішкою:

— Мабуть, і валюта є?

Хазяїн дістає елегантну металеву валізку:

— Будь ласка. Тут мільйон доларів.

Митник, нічого не розуміючи:

— І це все ваше?

Хазяїн:

— Ні, що ви! Це ваше. Моє в трюмі.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Internet: www.golos.com.ua

ЦЬОГО ДНЯ

22 СЕРПНЯ

- *1838. У Києві відкрився інститут шляхетних дівчат.*
- *1901. Народився Анатолій Галан (А.Калиновський), український письменник і журналіст у США.*
- *1918. Помер історик та громадський діяч Іван Лучицький.*
- *1940. В СРСР створено спеціальну комісію з попереднього перегляду нових кінофільмів.*
- *1972. Не стало письменниці Агати Турчинської.*
- *1993. У Львові відкрився II Міжнародний конгрес україністів.*

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 2896

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків, Зам. 9-1-117

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >